

– Aman Paşam, dedi, ben İstanbul'dayken Mustafa Kemal Paşa'nın azli derdestti. Hatta Divanîharbe sevki de düşünülüyor, konuşuluyordu. Resmî bir işar (haber) var mı? Dahiliye Nazırının telgrafını kendisine gösterdim. Dikkatle okudu, garip bir bakışla beni tepeden turnağa kadar süzdü, sonra sordu: – Ne yapmak fikrindesiniz?

İhtiyatsız dudaklarımdan bir kelime düştü:

– Hiç!

Ve bu cevabın birçok şüpheler uyandıracak, komşu vilâyet valisini jurnalcılığa sevkeceğini düşünerek hemen ilâve ettim: – Nezaret bize sadece o zatın azledildiğini ve kendisile temastan içtinap etmeğimizi (çekinmemiz gerektiğini) bildiriyor. Hattâ İstanbul'a celbin Harbiye Nezaretine ait olduğunu da tasrih ediyor (bildiriyor). O halde ne bizce, ne sizce yapılacak bir muamele olmasa gerek. Ali Galip Bey, kopmuş bir zemberek hızıyla yerinden fırladı, sol elinin baş parmağını yeleğinin koltuk kesimine geçirdi: – Muhterem Paşa Hazretleri, dedi, her vazife mafevk (üst) makamdan tebliğ edilmez. Çok kere hâdiselerin gidişinden vazifeler vücade gelir. Mustafa Kemal Paşa meselesi de, o kabildendir. Çünkü bu zat, her idare memurunu kendi şahsile alâkadarlandıracak ve devlet menfaati noktaî nazarından halü kalini şüpheli gösterecek takımdandır. Nitekim Dahiliye Nezareti de onun bu vaziyetini tespit edip, size bildirmiştir. Zatiâliniz nasıl olur da, maslahatın (cemirin) icabını ifade (yerine getirmede) müsamaha edersiniz? Onun telâşına, heyecanına, faveranına iştirak etmeyerek sükûn içinde sordum: – Maslahatın icabı ne olabilir?

– Devlet aleyhine kıyam etmeği tasarladığı sabit olan Mustafa Kemal Paşayı hemen yakalatmak, mahfuzen (tutuklu olarak) İstanbul'a yollamak. Maslahat bunu icap ettiriyor. – Mustafa Kemal Paşa azil mi edildi?

– Bilmiyorum!

Bu cevabı düşünmeden vermiştim. Lâkin cevap dudaklarımdan düştükten sonra nedamet (pişmanlık) duymadım, beni sıfatsız ve selâhiyetsiz isticvaba (sorgulamaya) kalkışan mirül'ümeraya bu suretle karşılık verdiğime memnun oldum, ne yazık ki, bu memnuniyet çok sürmedi ve Emir Paşanın şu sözleriyle zihnim alt üst oldu: – Siz bilmiyorsunuz amma halk biliyor. Hattâ sizin gibi henüz bu işi duymayanlar varsa duysunlar, diye duvarlara yaftalar yapıştırılıyor! Meğer Halit Bey benden hınc çıkarmak ve İstanbul'a yaranmak için olacak, yanımdan ayrılır ayrılmaz Mustafa Kemal Paşa'nın azlolunduğuna, yakalanıp İstanbul'a gönderilmesinin bir gün meselesi bulunduğuna dair iki hafta yazıp şehrin kalabalık yerlerine astırmışmış. Emir Paşadan bu haberi alınca polise emir verdim, yaftaları arattırdım. Garip bir şey olmak üzere buldurtmadım. Onların bir iki yere yapıştırıldığı sahihti (gerçekte). Lâkin duvarlara asılmalarıyla beraber kendi eserlerinin yine kendi elleriyle yok edilmeleri bir olmuş. Acaba neden? bu işe memur ettiğim kimseler muammanın anahtarını bulamıyorlardı. Ben de hakikati keşfedemiyordum. Çünkü yaftaları yapıştıranların biraz sonra bu münasebetsiz hareketten pişman olarak kendi eserlerini yine kendi elleriyle yok etmeleri mümkün olduğu gibi İbrahim Tali veya Mebus Rasim Beyle temasta bulunup da Mustafa Kemal Paşaya yardımı kabul edenlerin de o küstahlık vesikasını ortadan kaldırmış olmaları muhtemeldi. Emir Paşa, bereket versin, duyduğunu söyledikten ve memleketin asayişine her zamandan ziyade (çok) dikkat olunmasını ihtar ettikten sonra gitmişti. Beni mülâhazalarımla (düşüncelerimle) başbaşa bırakmıştı. Vakit de zaten geçti. Hükûmetten çıktım. Kabak yazısına doğru bir gezinti yaptım ve zihnim kargaşalıktan kurtaramaksızın evime döndüm. Bütün düşüncem yafta işinden dolayı Halit Beye kanuni bir darbe indirmek esasına istinat ediyordu (dayanıyordu). Lâkin onu sıkıştırmak, polisçe isticvap ettirmek, mahkemeye vermek, İstanbul'daki Hürriyet ve İtilâf komandolarını aleyhime ayaklandırmak demek olacaktı. Çünkü onlar o uğursuz politikacılar şahsî suçları da fırka hesabına kaydedecek kadar siyasî terbiyeden mahrum kimselerdi. Onun için Halide ilişmedim.

Fakat bu nahoş hâdiseler arasında Dahiliye Nazırı Ali Kemal Beyin telgrafını mülhakata (merkeze bağlı yerlere) tebliğ etmeyi unuttum. Şu iltizamı nisyân (bilerek unutma) Mustafa Kemal Paşanın azli haberini Tokat, Amasya, Şebinkarahisar mutasarrıflarıyla yirmi küsur kaymakamın benden duymalarına mani oldu. Hürriyet ve İtilâfçıların yaftalarına böyle bir mukabeleden (karşılıktan) vicdanımın mahzur kaldığını söylemekten kendimi şimdi de alamıyorum.

İbrahim Tali'nin Fikri

Halit Beyle Emir Paşanın ve arkadaşlarının beni ziyaretleri, yafta yapıştırma kepezeliği 24 Haziran 335'te (1919) vukua gelmişti. 25 Haziran sabahı Miralay İbrahim Tali Bey daireye geldi, aynı mevzular üzerinde benimle uzun bir muhavere (konuşma) ve müşavere (görüşme) yaptı, Sivas'ın Hüdayi nabit politikacıları, o Halitler ve Emirler gibi konuşmaktan tabiatıyla pek uzak bulunan bu pek değerli zatın hem hekim, hem hâkim

olduğunu görerek derin bir inşirah (rahatlık) duyuyordum. Muhterem Miralay bana ilkin şöyle bir mülâhaza mevzuu (düşünce konusu) verdi: – Dahiliye Nazırı Ali Kemal Bey bir zamanlar edebiyatta yaptığımı, şimdi siyasette yapmayı emel edinmiş galiba. Malûm ya o, Abdülhamit devrinde bir müddet İkdâm gazetesinin Paris muharrirliğini yapmıştı. Gönderdiği mektuplarda bazan bir resim salonunun açılma merasiminde, yahut Elizede verilen bir ziyafette hazır bulunduğunu bildirir ve o merasimle ziyafet hakkında uzun uzun tasvirler çiziktirirdi. Servetifünun edebiyatı üstadlarından Hüseyin Cahit Bey bir gün onun teselsül edip giden yalanlarını açığa vurdu, bütün o merasim ve ziyafet haberlerinin Fransız gazetelerinden aşırma olduğunu ispat etti. Bana öyle geliyor ki Mustafa Kemal Paşanın azlini de o uyduruyor, bir emrivaki husulüne (oluşumuna) yol açmak istiyor. Ben böyle bir hareketin imkânsız olduğunu söyleyince, hâkim hekim düşüncesini izah etti:

– Kolorduya böyle bir işar (bildirim) yok. Halbuki sizden önce Kolordu kumandanlarının bu mühim haberleri almaları lâzım gelirdi. Vaziyet gözüme büsbütün karışık görünmeye başladı. Devlet adamı olarak doğmamış, devlet adamı terbiyesiyle büyümemiş ve bilâkis maceralar peşinde koşup tozmuş olan bir adamdan, ikdam'ın meşhur Paris muhabirinden böyle bir hareket beklemek –benim iddiama rağmen, hiç de yanlış olmazdı. Onun için İbrahim Tali Beye hak verdi, kabilse Ankara ve Erzurum kolordularından işin hakikatini araştırmasını rica ettim. Bu zat Mustafa Kemal Paşanın Sivas mümessili vaziyetindeydi. Müdafaa-i Hukuk işlerini ve teşkilâtını beraberinde bulunan Topçu Binbaşısı Kemal Bey vasıtasıyla idare ediyor ve ettiriyordu. Rasim Bey de kendisiyle ve Kemal Beyle sıkı sıkı temasta bulunuyordu. Fakat bunların hâricî ve dahilî siyasetten, milletin ve memleketin mukadderatından bahsedişleriyle öbür takımın, Halit Beyin ve benzerlerinin aynı mevzuda konuşmaları arasında dağlar kadar, deryalar kadar fark vardı. İbrahim Tali Bey ve arkadaşları en küçük şahsî bir menfaat endişesine kapılmadan "yarın"ı tahlil ediyorlar ve milletin yaman bir imtihan geçirmekte olduğu neticesine vararak bu imtihanın muvaffakiyetle bitmesi için her fedakârlığı yapmak lâzım geldiğini söylüyorlardı. Berikiler, düşmanların merhametine sığınmayı düşünüyorlar ve bu işi Zeynelabidin, Mustafa Sabri ve Vasif hocalarla Damat Ferid'in mükemmel surette başaracağına inanıyorlardı.

Ben de İbrahim Tali Beyle arkadaşları gibi düşünüyordum. Lâkin valiydim, isyana ve ihtilâl açığa taraflar olamazdım, hattâ Dahiliye Nazırı Ali Kemal Beyin emirlerine uluorta karşı koyamazdım. Nitekim İbrahim Tali Beye de kanaatlerimi izhar (göstermek) değil ihsas (sezdirme) dahi etmedim. Mahut telgrafi sancaklara ve kazalara tamim etmediğimi bile söylemedim. Yalnız hafta meselesini, Ali Galip'in hezeyanlarını –teessürüme mağlûp olarak– anlattım. Zaten o da bu iki vakianın sıhhatini öğrenmek için gelmişmiş. Sözlerinden memnun oldu ve ayrıldı. Meğer, Amasya'da bulunan Mustafa Kemal Paşaya duyduklarımı yazmaya gidiyormuş. Bunu nasıl anladığımı sırası gelince hikâye edeceğim. Şimdi hâdiselerin seyrini bozmak istemem.

Ali Kemal'in İstifası

3 üncü Ordu Sıhhiye Müfettişi Miralay İbrahim Tali Beyin beni ziyaret ettiği günün ertesinde, fakat geç vakit Ali Kemal Beyin Dahiliye Nazırlığından çekildiğini haber aldım, şaşırıp kaldım. Adamcağız, Mustafa Kemal Paşanın azlini bize yazdıktan sonra acaba bu işarının sakatlığını anlayarak mı istifa etti, yoksa böyle bir işin vukuunu iltizam edişinden ağır neticeler çıkacağını görerek mi mevkiini bıraktı? Benim için ne hazin haldir ki, bu mühim mevzuun münakaşasını benimle yapanlar yine Ali Galip ve Halit beyler oldu. Çünkü onlar Ali Kemal'in yıkılmaz bir kuvvet olduğuna kanaat besliyorlardı. Mustafa Kemal Paşanın azlini onun temin ettiğinde de şüpheler olmadığında herife muhabbetleri bilhassa çoğalmıştı. O sebeple istifasını inanılmaz bir hâdise gibi telâkki etmişler ve koşa koşa yanıma gelmişlerdi. Sersemlemişlerdi. Ancak yiğitliğe kir sürmemek için yine yüksekte atıyorlardı, akıl ve hayale sığmaz şekilde konuşuyorlardı. Bu politika düşkünlerinin o sıradaki sözlerine bakılırsa Mustafa Kemal Paşayı tevkif etmek ve İstanbul'a yollamak evvelce vacip ise, şimdi farz halini almıştı. Çünkü böyle bir muamele ile Ali Kemal'in –siyasî bir sükut olduğu sezilen– istifasından doğabilecek üzüntüler –Hürriyet ve İtilâf fırkasına münhasır (bildirilmemiş) üzüntüler– giderilmese bile azaltılmış olacaktı. Odamda baş gösteren bu tatsız münakaşadan son derece sıkılıyordum. Lâkim heriflerle istihza (alan) etmekten de geri kalmıyordum. Bir aralık 3 üncü Ordu müfettişinin yakalanması keyfiyeti üzerinde dönmeye başladı. Ali Kemal unutulmuş ve yalnız bu meselenin münakaşasına girilmişti. Ben bu fırsatı kaçırmadım, evvelki karşılaşmamızda yaptığım gibi yine ciddi bir tavır aldım. Ali Galip Beye sordum: – Ne haklı?

O en hassas bir yerine çuvaldız sokulmuş gibi yerinden fırlarken ilâve ettim: – Ve hangi kuvvetle!

Yine her kafadan bir ses çıkıyordu. En üst perdeden Elâziz valisinin sesi dolaşıyordu. Hiddetinden yerinde

oturamaz olan Hürriyet ve İtilâfçı vali birtakım gülünç jestler alarak bana tavsiyelerde, ihtarlarda, tehditlerde ve bazen de kendini toplayıp ricalarda bulunuyordu. Altımdaki sandalyenin bile hicap duyarak ve harekete geçerek bu işi yapmasına intizar edileceğini anlatıyordu. Onun kısa sükutundan istifade ettim. Şöyle bir sarıh (açık) sorulde bulundum: – Geçen gün buyurmuşunuz ki, vilâyetim hudutları dahilinde, müsamaha etmem, bu işi yaparım. Hastalandığımı ileri sürerek sizi yerime vekil bıraksam o hülyanızı burada da tahakkuk ettirmeye çalışır mısınız? Adamcağız hançeresinin bütün kuvvetiyle bağırdı:

– Dediğimi vallahi yaparım, billâhi yaparım, parol donör yaparım! Halit Bey, büyük bir siyasî muvaffakiyetin şerefini kaçırmaktan korkuyormuş gibi yerinden sıçradı: – Harput valisi, dedi, bir yana dursun. Bu işi ben bile yaparım. Yalnız siz bana küçük bir pusula ile selahiyet veriniz. Üst tarafını düşünmeyiniz. İşte bulunduğumuz vaziyetin bütün Osmanlı tarihinde eşi ve örneği bulunmadığını bilmekliğime rağmen "teşbihte hata olmaz" meselesinden cüret alarak ve içi boş kafalara inandırıcı darbeler indirmek isteyerek şu cevabı verdim: – Alemdar Mustafa Paşayı, büyük işler düşündüğü anlaşılmışken Sadrazam Çelebi Mustafa Paşa, hattâ Dördüncü Sultan Mustafa niçin tevkif ettiremediler de onun yatağanı altında mevkilerini kaybettiler? Görünüşte Yeniçeriliğe husumet izhar, hakikatte ise İstanbul'un siyasî ve içtimaî rezaletleriyle mücadeleyi tasavvur eden Abaza Mehmet Paşayı yine burada, Sivas şehrinde Kalavun Yusuf Paşa, niçin tevkif edemedi. Tarihi karıştırırsak yakın sayılacak mazi içinde halkın muhabbetine ve muzaharetine güvenerek herhangi bir sebeple ileri atılanların kolay kolay mağlûp edilemediklerini görürüz. Onun için makul olalım, sükûnetle konuşalım. Bağı yanık vatana yeni bir yara da biz açmayalım. Vay efendim vay. Sen misin tarihten bahseden, sen misin sükunet tavsiye eyleyen. Artık ne İttihatçılığım kaldı, ne isyan çıkarmak isteyenlere yordakçılığım. Yüzüme karşı bu töhmetleri (suçlamaları) tekrar ede ede, tazeliye tazeliye söylüyorlardı ve muhtelif kelime kalıpları kullanarak; gününe hazır ol, demek istiyorlardı.

Mustafa Kemal Geliyor

Ben bir yandan güler görünerek onları kızdırıyor, bir yandan da kendilerini yanımdan uzaklaştırmak yollarını arıyordum. İşte bu sırada Sivas Merkez Telgraf Müdürü alı al, moru mor bir biçimde odaya girdi, titrediği hissolan elleriyle adetâ sımsıkı tuttuğu şu telgrafı bana uzattı: Sivas Valisi Reşit Paşa Hazretlerine Şimdi Tokat'tan Sivas'a müteveccihen hareket olunduğunu ve zatı devletlerle teşerrüf imkânının takrüp ve tahakkuk etmek üzere bulunmasından dolayı samimi surette mütehassis bulunduğumu arzeyeirim. Üçüncü Ordu Müfettişi

Mustafa Kemal

Bu umulmayacak haberi alır almaz ilk düşündüğüm şey, İbrahim Tali Beyin Dahiliye Nazırı hakkında söylediği sözlerdi. Hâkim hekim, gazete muhabirliğinde yalan söylemeye, alışan Ali Kemal Beyin büyük bir siyasî dolay çevirmek hülyasıyla nezaret sandalyasında da yalancılıktan çekinmeyeceğini ve "gayri vakii" göstermeye kalkışacağını söylemişti. 23 Haziranda azledildiği bize bildirilen Mustafa Kemal Paşanın 27 Haziranda (3 üncü Ordu Müfettişi) unvanını kullanmakta devam etmesi ve müfettişlik mıntakası dahilinde seyyahata çıkması o hükmün doğruluğunu isbat ediyordu. İkinci düşündüğüm şey de, Harput valisiyle Hürriyet ve İtilâfın Sivas mümessili tarafından tevkif edilmesi istenilen zatın Sivas'a gelmek suretiyle nefesine karşı gösterdiği itimat idi. Ben bilhassa bu düşünceden aldığım şevkle telgrafı bir daha ve bir daha okuduktan sonra Ali Galip Beye uzattım: – Buyrum, dedim, okuyun. Sonra kalkın, tertibat alın, 3 üncü Ordu Müfettişini yakalayın. Ali Galip Beyin telgrafa kapanan gözlerinin nasıl bir değişiklikle açıldığını, renginin nasıl sarardığını, dudaklarının nasıl titrediğini tarif edemem. Teklifsizce, fakat telâşla telgrafı kaparak gözden geçiren Halit Beyin de vaziyeti onunkinin aynı olup gerçekten gülünçtü. Ben uzun bir zamandan beri canımı sıkkan bu iki ayak politikacısından hınc çıkarmak için kaşlarımı çattım: – Beyefendi, dedim, bir şey söylemiyorsunuz. Üç, dört saat sonra, Mustafa Kemal Paşa Sivas'ta bulunacak. Burada niçin oturuyorsunuz, düşündüklerinizi yapsanıza! Ali Galip Bey, mahcup ve muztarip, telgrafa bir daha göz attı, sonra silkinir gibi oldu, hayretle ve dikkatle satırları muayeneye girişti, saatine baktı: – Geliyor değil, geliyor değil, dedi, gelmiş. Sivas'a hemen hemen girmiş. Çünkü telgrafın keşide saati üzerinden altı saat geçmiş! Ben bu kaydın farkında değildim. Telgrafı alarak tetkik ettim. Elâziz valisinin keşfinde isabet gösterdiğini anladım ve cevap verdim: – Ben, Paşayı karşılamaya gideceğim. İsterseniz siz Halit Beyin temin edeceği kuvvetle kendisini tevkif ediniz. Ali Galip Bey, bir gafletten uyanıyormuş gibi başını kaldırdı: – Onunla Harput'ta karşılaşırsaydık, dediğimi mutlak yapardım. Lâkin burada mesuliyet size aittir!

Sivas Valisi İstikbale (Karşılama) Hazırlanıyor

Ciddi söylemiştim. Mustafa Kemal Paşayı istikbale (karşılama) çıkacaktım. Lakin onun Sivas'a geleceğini –Erzurum'da bir kongre açılacağını bildiğimiz halde– tahmin etmediğimizden, yahut hâdiseler bizi şaşırttığından hiçbir hazırlığımız yoktu. Telgraftaki saat kaydına göre, şuna buna haber yollamaya da vakit müsait değildi. Bu sebeple, yalnız İbrahim Tali Beyi davet ettim, telgrafı gösterdim. Haber var olduğunu hissettiren bir tavırla sadece sordu: – İstikbale çıkacak mısınız?

– Tabî. Yalnız vilâyet erkânını Paşanın gelişinden haberdar edebilmek ve onları da istikbale çıkarmak için, biraz vakit kazanmak lâzım. Sizden çok rica ederim. Nümune Çiftçiliğine teşrif buyrunuz. Mustafa Kemal Paşa henüz oraya gelmemişse, kendini bekleyiniz, bizler gelinceye kadar da çiftlikte istirahat etmelerini temin ediniz. Şöyle derlice topluca istikbale çıkmazsak ayıp olur. İbrahim Tali Beye Harput valisiyle Hürriyet ve İtilâf şube reisiyle yaptığımız münakaşaları da –yürekte elemeleri paylaşmış olmak için– anlatmaktan geri kalamadım. Muhterem miralay mütefekkir, fakat mütebessim bir tavırla sözlerimi dinledi, "Eğlenceli bir muhavere!" (konuşma) deyip bahsi kesti ve veda edip ayrıldı. Bende Mustafa Kemal Paşanın Sivas'a gitmek üzere bulunduğunu, münasip zevatı toplayarak, istikbale çıkmasını Rasim Beye bildirdim. Bir yandan Tokat Mutasarrıfı ve Yenihan Kaymakamıyla makine başında konuşarak, Paşanın o merkezlerden ne vakit ayrıldığını öğrenmek üzere Telgraf Müdürünü harekete geçirmiştim. Aldığım cevaplardan aziz yolcunun henüz Yenihan'la Sivas arasında bulunup Nümune Çiftliğine varmadığını anladım, neşeyap (sevdim) oldum ve hesaplı davranıp, tam zamanında yani müşarünileyhin istirahat noktası olarak kabul ettiğimiz Nümune Çiftliğine yaklaştığına hükmettiğim anda otomobilime bindim, yola çıktım. İçimde –garip bir seziş olabilir, fakat– hem helecan, hem heyecan vardı. Helecan dediğim yürek çarpıntısı bütün Anadolu'yu kendi adı etrafında toplamak istidadını, kabiliyetini ve kudretini hissettiren Mustafa Kemal Paşayı şanına lâyük surette karşılayamamak endişesinden doğuyordu. Heyecan dediğim halet (durum) ise, bana bir başka alem gibi görünen o mühim zatla yüzleşmek üzere bulunuşumdan ileri geliyordu. Nümune Çiftliği, Sivas'a pek yakındı. Otomobille oraya on, onbeş dakikada gidilebilir. Fakat bu kısa mesafe o gün bana pek uzun geldi. Her dakika, bir saat uzunluğu hissettiriyordu ve bu vehmî duygu, enikonu bir üzüntü menbaı oluyordu. Nihayet çiftlik görüldü, bende de bir çocuk sevinci yüz gösterdi. Bu satırlar, ölümünden ve belki Mustafa Kemal Paşanın da ebediyete intikalinden sonra, neşrolunacağı için sözlerimin riyakârlığa hamlolunmayacağını umuyorum. Uzun ve samimi bir iştiyak (özlem) devresinin sonuna, hasreti çekilen mahbup ve maşukun huzuruna varılmış gibi, ruhi ve pek tatlı bir sarsıntı geçiriyordum. Fakat çiftliğin önüne ulaştığım zaman Paşayı, yanındakilerle birlikte otomobillere binmeğe hazır bir vaziyette buldum. Halbuki geridekilere hazırlanmak, araba ve at bulup istikbale (karşılama) çıkmak fırsatı verebilmek için Paşanın –en az bir saat çiftlikte kalması lâzımdı.– Mustafa Kemal'le Yüzyüze

Bu sebeple hemen otomobilden indim, insan kılığına temessül etmiş (girmiş) dehadan başka bir şey olmayan Paşayı candan gelen sevgi ve saygıyla selâmladım: – Hoş geldiniz ama, dedim, şehre gitmekte acele buyuruyorsunuz. İlk kahvemizi burada içmek tenezzülünde bulunmaz mısınız? İğrirarını hissettirmek isteyen deha, ne de sert konuşmuştu? Benim, en halis bir hürmetle arz ettiğim bu niyaza, Mustafa Kemal Paşa, idraki şaşkınlatan sesle cevap verdi: – Hayır, hayır. Kahveye lüzum yok. Hemen hareket edeceğiz. Ve bana kendi otomobilini göstererek ilâve etti:

– Siz de yanıma buyrunuz.

Onunla yanyana bulunmaktan hem şeref alacaktım, hem –vaziyetimi tesbite yaraması mümkün– istifadeler elde edecektim. Lâkin, Amasya'dan beri, Paşaya otomobille refakat eden eski Bahriye Nazırı Rauf Beyin geride kalmasını nezakete uygun bulmayarak, itiraz etmek istedim: – Rauf Beyfendiye, dedim, zatualinizden ayırmak istemem. Ben müsaadenizle, kendi otomobilime bineyim. – Olmaz, yanıma geliniz.

Sesi o kadar hakiki ki, ihtiyarsız boyun kırdım ve iradesiz izinde yürüyüp, otomobiline bindim. Bir neferle bir başkumandan vaziyetindeydik. kendimle onun arasında o kadar büyük bir mesafe görüyordum. Tabî sürür (sevinç) ve gurur içindeydim de. Paşanın beni ısrarla yanına davet etmesinden iftihar duyuyordum. Fakat bu sevinç, çok sürmedi ve Paşanın iltifat için değil de, ağır bir şüphenin halli için beni otomobiline aldığı çabuk meydana çıktı. Ömrümün en acı dakikalarından birini teşkil ettiği cihetle, bu vakiayı kaydetmek isterim. Otomobil şehre doğru hareket edince ben, –içimi kaplayan neşenin zoruyla– bir şeyler söylemek ve Paşayı da söyletmek arzusuna kapıldım: – İnşallah, dedim, yolculuğunuz iyi geçti:

O, ruhumu okumak ister gibi, derin derin yüzüme baktı, en inatçı dimağlara her sırrı itiraf ettirecek bir sesle şu cevabı verdi: – Sen, onu bunu bırak da Sivas'ta yapılan hazırlıkları anlat: Beni tevkif etmek için kaç kişi bulabildin ve bunları nerede pusuya yatırdın? "Aman Paşam, bu nasıl söz?" demekten başka bir karşılık bulamayacak kadar şaşırılmışım ve bu ağır bühmanın (irtiranın) töhmetin ruhuma hissettirdiği eza altında bunalmışım. O ıstırabımı anladı, gözlerinde beliren bir tebessümle idrakimi şevke getirdikten sonra –ciddiyetini bozmadan– anlattı: – Ali Galip'le yaptığımız münakaşalardan haberim var. Fakat beni Nümune Çiftliğinde alıkoymak için İbrahim Tali Beyi memur edişinizden, şahsen de aynı teklifte bulunmanızdan şüphelendim. Ali Galip'in sizi de kendine uydurmuş olmasına ihtimal verdim. Sizi otomobilime alışımda, bu şüphe yüzündendir. Yanımda rehine gibisiniz. Şayet bir pusu varsa sizin, belki de benden önce, kurban gitmeniz muhakkaktır. Gözlerim yaşarıyordu. Gülümseyerek ilâve etti:
– İhtiyat iyi şeydir. Size de tavsiye ederim ve bu macerayı unutmanızı isterim!

Ali Galip Mustafa Kemal'in Huzurunda

Beş dakika sonra, 3'üncü Kolordu Komutanlığı dairesi önünde otomobilden iniyorduk ve ben, Paşanın bir zabite şu emri verdiğini duyuyordum: – Burada bulunan Harput Valisi Ali Galip'le onun İstanbul'dan beraber getirdiği kimseleri hemen buldurun, buraya getirin! Vakıanın sonu ibrete lâyıktır, anlatayım:

Ali Galip Bey –Birlikte getirdiği memurlarla beraber– adetâ tahtelhıfz (toparlanarak) Mustafa Kemal Paşanın huzuruna çıkarılmıştı. Paşa, kaşları çatık ve çehresi asık bir vaziyette onları kabul etti. Bir müddet ayakta tuttu, sonra oturmalarını emretti ve Ali Galip'i muhatap tutarak, ağır bir tevbih (paylama) nutku irat eyledi. Kelimelerin silleden farkı yoktu. Fakat bu utandırıcı, harap edici nutuk, sade bir hakaret yağmuru değildi. Ali Galip'in Sivas'ta günlerce oturarak saman altından su yürütmeye çalışmasını "bayağılıkla" tasvir ve kendisini hem tekdir, hem tahkir etmekle beraber, –hayrete değer münasebetler düşürerek– millî hareketin mahiyeti, hedefi ve kudsiyeti hakkında da irşatları ihtiva ediyordu. Süt dökmüş kedi, Ali Galip Beyin o sıradaki vaziyeti yanında aslan yavrusu sanılabilirdi. Bedbaht adam, o derece perişandı, boyuna ter döküyor, boyuna yutkunuyordu. Mustafa Kemal Paşa, belki yirmi dakika sert hitabesini devam ettirdi. Sonra elinde tuttuğu iri taneli bir tesbihi yanbaşındaki sehpayaya attı: – Askerler, dedi, mert olur. Türk askeri ise mertlerden mert ve pek civanmert olur. Siz cihanın kabul ettiği bu kaideye istisna mı teşkil ediyorsunuz? Yoksa ordudan ayrılmakla Türk askerine mahsus bütün kıymetlerden de uzak mı düştünüz? Nedir bu yaptığınız? Kime ve kimlere hizmet, yahut kime ve kimlere ihanet ediyorsunuz? Hiç düşündünüz mü? Ali Galip Bey, birkaç kelime söylemek istedi, fakat Mustafa Kemal Paşa müsaade ve müsabaha göstermedi, kızgın kızgın ayağa kalktı; – Size, dedi, daha ağır muamelede bulunabilirdim. Mütেকait (emekli) bir asker olduğunuza hürmet gösterip, bu kadarla iktifa ediyorum (yetiniyorum). Şu kadar ki, aklınızı başınıza almaz, haddinizi tanımaz, dilinizi de kısmazsanız, akibetiniz vahim olur... Haydi buyrun, yerinize gidin. Derin derin düşünün. Harput'a mı gitmek, geri İstanbul'a mı dönmek lâzım olduğunu kararlaştırın. Yalnız şunu unutmayın ki, Anadolu'da sizin gibilerin ve efendilerinizin düdüğü ötmez, ötemez. Ali Galip'in Mahrem Maruzatı

Ali Galip Beyin ertesi gün bavullarını alıp, İstanbul'a döneceğini tahmin ediyordum. Halbuki o, tepeden tırnağa kadar ıslatıldığı günün gecesinde, Mustafa Kemal Paşanın konukladığı yere geldi. Pek mühim maruzatta bulunacağını haber verdirerek, mülâkata kabul edilmesi ricasında bulundu. Rauf ve İbrahim Tali Beylerle ben, Paşanın nezdinde (yanında) bulunuyorduk. Harput valisinin gerçekten mühim ve mahrem şeyler söylemek istediğini sanarak odadan yavaşça çıktım. Ali Galip, sofada –ceketinin düğmelerini iliklemiş olarak– endişeli bir tavırla dolaşıyordu. Fakat uzunca konuşmamıza zaman kalmadı. Paşanın yaveri geldi, "Buyrun" diyerek onu içeri götürdü. Ali Galip Beyin neler söylediğini, ne tavırlar aldığını bilmiyorum. Yalnız Paşanın –uzun bir muhavereye sonra– onun Harput'a gidip işe başlamasına müsaade ettiğini öğrendim. Nitekim ertesi sabah, Mustafa Kemal Paşa Erzincan istikametinde yola çıkarken Ali Galip Bey de Malatya'ya doğru hareket etmiş bulunuyordu.

*

Atatürk Anlatıyor

Rahmetli Reşit Paşanın hatıralarında, Ali Galip'in Sivas teşebbüsüne ait kısım burada nihayet bulmaktadır. Bu kısmı tamamlamak için Atatürk'ün büyük nutkunda, Ali Galip'e kendisi arasında geçen konuşmaya ait parçayı aynen almak doğru olacaktır: "Efendiler, bu Ali Galip gördüğü kötü muameleden sonra, mahrem beyanatı olduğunu söyleyerek gece, yalnız olarak yanıma gelmek istedi. Kabul ettim. Hareketlerimin dış görünüşüne ehemmiyet vermememizi rica ile Mamuretülaziz (Elâzığ) vilâyetini kabul ederek gelmekten maksadının, benim noktai nazarıma hizmet etmek bulunduğunu ve Sivas'ta bekleyişi, benimle buluşup bizzat talimat almak için olduğunu izah ve bin türlü delillerle ispata çalıştı ve bizi sabaha kadar işgal etmek suretiyle, muvaffak dahi olduğunu itiraf etmeliyim."

*

ALİ GALİP VAK'ASI

YUNUS NADİ

Babialı Ali Galip'i Sivas Üzerine Yürümeye ve
Mustafa Kemal'i Tevkife Memur Ediyor

Babialinin tasavvur ve tasmin ettiği (tasarladığı) cinayet şöyle tatbik ve icra olunacaktı: Elâziz valisi Galip ne yapmak istediğini ve nereye gittiğini, hatta evdeki haremine varıncaya kadar hiç kimseye söylememek suretiyle, Kürt aşiretlerinden alacağı birkaç yüz silâhlı atıyla Sivas üzerine yürüyerek bir gün ansızın şehri basacak ve orada bulacağı Mustafa Kemal Paşa ile arkadaşlarının işini bitirecekti. Babialı de böylelikle kendisi için korkunç bir heyet teşkil eden şu Mustafa Kemal Paşa cemiyetinden katiyen kurtularak derin bir nefes almış olacaktı. Babialinin bu tertibatı, Mustafa Kemal Paşa, Sivas'a geldikten sonra haber alınmış olmakla beraber, gariptir ki daha Erzurum'daki ikametinin son günlerinde, şu Mamuretülaziz (Elâkızığ) valisinin münasebetsiz bir adam olduğunu sezen arkadaşlar olmuştu. Hatta bundan gözü pek birkaç kişi, kendi aralarında aldıkları bir kararla Elâziz'e bir iki fedai göndererek vaziyeti yakından gözlemeyi kurmuşlar ve bu kararını tatbik ve icra mevkiine dahi koymuşlarken, nasılsa keyfiyeti haber alan bazı ileri gelenler, yola çıkarılanları geri çevirmek için ısrar etmişler ve öyle de yapılmıştır. Mustafa Kemal Paşa Sivas'a vardığı zaman Babialı, yani Dahiliye Nazırı Adil, Elâziz Valisi Galip'le muhabere halinde bulunuyordu. Bu muhaberat gözden geçirildiği zaman, Dahiliye Nazırı Adil'le Ali Galip'in bir ippte oynamaya çalışan iki hokkabaza benzediklerine hükmetmemek elde olmaz. Eldeki vesika kopyalarına göre Babialı ile Ali Galip arasındaki muhaberenin 1331 (1919) Ağustosunun 29 veya 30'unda başladığı ve ilk tergrafın Dahiliye Nazırı Adil tarafından Ali Galip'e, kendisi için feyiz ve yükselmeyi mecip mühim bir vazife verileceği ifadesiyle çekildiği anlaşılıyor. Ali Galip'in bu telgrafa cevabı 31 Ağustos tarihli olup, bu tarihten eylülün 3'üne kadar Babialı ile Ali Galip arasında belki yirmibeş otuzdan fazla telgraf gidip gelmiştir. Bunların hepsi makine başında yapılmış muhaberat olup yazılış tarzları cinayet tasavvur ve tasminiyle (tasarlanmasıyla) alâki düşkünlüğün en iğrenç şekillerini açığa vurmaktadır. Dersim'den çektiği ilk cevap telgrafında Ali Galip teklif olunan hizmete mukabil ileri süreceği isteklere yol açmak için, kendisini göklere çıkaran medihlerle bir iki sayfa doldurmuş bulunuyor. Bu telgrafa nazaran o sıralarda Dersim Kürtleri, mutat üzere, Çemişgezek, Eğin, Kemah, Erzincan ve Harput köylerine saldırarak hayvan yağmasına başlamışlar, hatta Eğin'de Elâziz-Erzincan postası vurulmuş. Malları ellerinden alınanlar, İtilâf mümessillerine müracaat edecekleri tehdidiyle vilâyeti, haklarının alınmasını davet edenler varmış. (Miktarı noksan, kifayeti aciz bir jandarmadan başka hiçbir kuvveti olmayan Ali Galip ne yapsın? O yapacak şeyi bulmakta müşkilât (zorluk) çekmemiş,

binmiş atına ve düşmüş dağlara!... Öyle ki, eşkiyanın dolaştığı yerlerde gezmeye kadar ileri gitmiş. Aşiretlerle samimi temasa gelerek fikirleri ve sırları anlamış. görmüş ki durum pek fenadır. Şimdiye kadar hiç çapulculuğa gitmeyenler bile, bu günlerde birçok kelepir topluyor ve hayvan getiriyorlarmış. Aşiretler birbirine bakıp imrenerek taraf taraf ve oluk oluk kelepir getirmeye koşuyormuş. İleri gelenler bu temayülleri önleyemiyormuş; çünkü ahali, kuvvetsiz, önlemeye ve cezalandırmaya iktidarsız saydıkları Osmanlı hükümeti idaresinden, yakında başka bir idareye geçecekleri fikrine düşmüşler; yeni hükümetin eskiden gasp edilenleri aramayacağına ve bu itibarla yaptıkları yanlarına kalacağına iman etmişler!...) Bu gidişle şu fena vaziyetin süratle genişleyerek vahim bir şekil alacağını anlayan ve şu hale nazaran mahalline tam vaktinde yetişmiş olan Ali Galip Beyefendi Hazretleri bütün konuşma kudretiyle ortalığa sihir ve efsun saçmaya ve herifleri yola getirerek, bundan sonra uslu oturacaklarına dair mukaddesata yeminler ettirerek durumu düzeltmekle meşgulken bir de Dahiliye Nezaretinin emrini alıyor. Şimdi ne yapsın? Uzun telgrafnamesinin sonlarında aynen diyor ki: "... Eğer eski ve malûm şöhretimin naciz konuşma kabiliyetime verdiği kuvvetle, sihir dolu işler görmekte olduğum şu nazik zamanda vilâyetten ayrılmaklığım doğru ise ve yerime aciz kulları gibi ölümle alay ederek, malını mülkünü de ortaya koyarak aşiretlere, hayran kaldıkları secaat ve sevahet numuneleri gösterecek diğer bir valiyi uçakla ulaştırmam mümkünse ve bir de hemen kurmay albaylığa ve az sonra da tümgeneralliğe terfiim yapılacak olursa ve hükümetin verdiği yeni vazifeler daha büyük fedakârlığı iltizam ediyorsa, memuriyeti, geçim vasıtası ittihaz mecburiyetinde olduğumu, vatan vazifesinden de kaçmayacağımı arz ederim." Bununla beraber aynı telgrafta Ali Galip, vurulan postadan gaspedilenlerin bir kısmının geri alınabilmesi ihtimalinden bahisle yeni vazifesinin birkaç gün geri bırakılması lüzumunu da arz ediyor. Babıali müsait bulunduğu bu ilk zeminden istifade ederek, Ali Galip'e, askeri rütbesinin iade olunacağını ve padişahın ihsanlarına gark olacağını, daha hatır ve hayale gelmez mükâfata mahar olacağını, bol harcırah verileceğini müjdeleyerek, posta vurgunundan vesaireden vazgeçerek hemen teklif olunan yeni hizmet için muvafakat cevabı vermesini istiyor. Dikkate layıktır ki, henüz ortada görülecek hizmetin nev'i mahiyeti belli değildir. Dahiliye Nazırı yalnız görülecek işi, Ali Galip'in beraberine alacağı yüzelli ikiyüz kişilik bir suvari kuvvetiyle Sivas tarafından görülecek bir iş olmak üzere anlatmış olduğuna göre, Ali Galip de onun elbette mahiyetine intikal etmiş bulunuyordu. Binaenaleyh kendisini mümkün olduğu kadar naza çekecektir.

Telgrafla pazarlık

Dersim: 1 Eylül 1331 (1919) –

Onsekizinci tümen komutanı ve kurmay başkanı bulunduğum sırada, subayların siyasetle uğraşmalarını yasak etmem üzerine husumetle karşılaşmış ve 1911 senesi başında istifaya mecbur kalmıştım. Sekizbuçuk senedir ticaret ve ziraatla meşgul oldum. Bu müddetlerin kıdemime eklenmesiyle hemen kurmay albaylığa ve Elâziz'den hareketim sırasında da tümgeneralliğe terfiim yapılmazsa, akran v eemsalime nazaran daha aşağı bir rütbe ile askeri vazife kabul etmiş olacağım. Bu rütbenin başarı bakımından ehemmiyeti vardır. Bundan başka ailem efradından onbir nüfusu buraya getirip Elâziz'de bir sürü ev eşyası da aldım. Nakliye masrafı da çok fazladır. Yolluklar da yetişmemektedir. Geleli iki ay olmadığından henüz tam maaş da alamadım. Ziraat ve ticaret işlerimi dağıtıp, hamiyet vazifesi olarak şuraya gelişimin perişanlığımı mucib olmaması için yolluktan başka tazminat da isterim. Elâziz Valisi

Ali Galip"

Babıalinin Cevabı

"Babıali: C –

Askeri rütbenizin yükseltilecek geri verilmesine karar verilmiştir. Beklenen başarınız üzerine padişahın atfetine (armağanına) de kavuşmanıza ara olacağımıza şüphe yoktur. Tahakkuk edecek sefer masraflarınız da verilecektir. Vakit geçirilmemesi için muvafakat cevabınızın hemen verilmesini bekliyorum. Bildirilen yere maiyetinizle birlikte bu akşam hareketiniz lâzımdır. Aile sonra da noklölunabilir. Nazır

Adil"

Ali Galip, Sivas'ta Mustafa Kemal Paşa ile yanındakiler üzerine bir baskın yapmak üzere kendisine yapılan teklifin kabulünü pek pahalıya s atmaya karar vermiştir. Onun için, fırsat bu fırsattır. Buna binaendir ki, hâlâ görülecek işin nev'i ve mahiyetini sormaksızın, derhal pazarlığa girişmiştir. Neden sonra Babıali'ye: "Bunlar hep iyi ama, sanki göreceğim iş nedir?" diye soracaktır da. Soruduktan ve cevabını aldıktan sonra, pazarlık piyasasını yükseltecektir. Aşağıda da görüleceği üzere, bunun kadar gülünç, feci, daha doğrusu menfur ve

iğrenç hâdiseler az bulunur. Babıali'nin telaşı, Ali Galip'i bir an evvel yola çıkararak Sivas üzerine sevketmeye yönelmiş olduğu halde, Ali Galip'in maksadı, bu fırsattan istifade ederek mümkün olduğu kadar fazla menfaat koparmak için ayak sürmektir. Binaenaleyh hemen hareket emrine karşı daha evvel yapılan telgraf muhaverelerinin (görüşmelerinin) bağlantısına bakmayarak, şu cevabı veriyor:

"C: 1 Eylül –

1. Maiyetimde Dersim jandarma taburundan sekiz suvari var. Bunların bu muhitten ayrılması doğru olmaz. Elâziz'den döneceklerdir. Bir başka bir suvari tertibi ise kolay değildir. Bu vilâyetin jandarması zaten ihtiyaca kâfi olmadığı gibi, başka bir yere nakledilse, hemen firar ederler. Hatta bir sancaktan ötekine nakledildikleri zaman bile aynı hadise olur. Bunun başka vilâyetlerde de çok defa tekerrür ettiğini Jandarma Umum Kumandanı da tasdik eder. Halkta jandarme mesleğine fazla rağbet yok. Firarilerden Jandarma yazmaya kalksak bile, alayımızın boşluklarını dolduramayız. Esasen jandarma maaşlarının ödenmeyip askıda kalması rağbeti büsbütün azaltmıştır. 2. Tahakkuk edecek sefer masrafım, evimin nakli ve eşyamin satılıp yenisini almak masrafını koruyamaz. Bu itibarla yolluktan başka en az yediyüz lira tazminat verilmezse mağdur olurum. 3. Sekizbuçuk sene istifada geçmiş askeri kıdemimin zammolunması elzem, iki derece terfi de hakkımdır. 4. Bu maruzatım (dileğimin) yerine getirilmek şartıyla vazifeyi kabul ettiğim maruzdur. 11 Eylül 1335 (1919)

Elâziz Valisi

Ali Galip"

Dahiliye Nazırı bu telgrafa verdiği cevapta, bütün taleplerinin hatta fazlası ile teminini taahhülle, yolluktan, sefer masraflarından başka şimdilik, yalnız kendi rey ve fikriyle 300 lira tazminatı kabul etmekte olduğunu ve fakat bir an evvel tertibat alınarak hareket lüzumunu alelacele bildiriyor ve rica ediyor.

Nazır Adil"

Nihayet vaziyet anlaşılıyordu. Artık Ali Galip yapılacak işi enine boyuna biliyor ve bunu kabul da ediyor. Yapıp yapmayacağı, başa çıkıp çıkamayacağı bahis mevzuu değildir. O şimdilik vaziyeti anlamış ve vazifeyi kabul etmiş oluyor. Vardığı cevapta, Elâziz vilâyeti dahilinde aşiret alayı olmadığından, başka yerdekilerin de seferber halde bulunmadığından, seferberlikleri ise vakte muhtaç olduğundan bahsediyor. Rütbe meselesinin müteakiben (daha sonra) hallolunmasına razıdır. 300 lira zamlı da iktifa ediyor. Fakat istifa halinde geçen sekiz buçuk senesi kıdemine zam olunmazsa, askeri hizmet kabul edememekte ısrar ediyor. Zam olunursa yeni vazifesine gitmek üzere hemen Elâziz'e hareket edeceğini yazıyor, hatta yüz kadar atlı tedariki için şimdiden iktiza edenleri telgraf makinesi başına davet edebileceğini de ilave ediyor. Fakat kıdem zammı şarttır. Dediklerini kabul ettirmek için Dahiliye Nazırı'nın ağzına –aynen şu ifadelerle– bir parmak bal çalıyor: "Mesele o kadar müşkil değil. İnşallah başarı kolaylıkla elde edilir. Bu havalide tanıdığım nizamiye ve jandarma ile aşiretlerden yüz atlı maksada kâfidir." Ancak Ali Galip nazırdan bir haftalık bir mühlet istiyor, çünkü askeri elbisesi yoktur, atı da aksaktır. Bunları tedarik ve tebdil (değiştirmek) lazımdır.

Ali Galip Vazifeyi Kabul Ediyor

Göz önünde bulunan vesika kopyaları arasında, klişesi alınmış bir vesika vardır ki, bu defa aslı ile mukayesesine imkân elverdiğinden dolayı mana ve mahiyeti anlaşılımıştır. Filhakika bu fotoğrafın aslı dibinde k urşun kalemiyle –yazılmıştır– kelimesinden sonra kâğıdın epeyce aşağılarına doğru keza kurşun kalemiyle atılmış "30 Ağustos 35 tarihi vardır. Yukarıdaki tahminimize de uygun olarak Mamuretülaziz (Elâzığ) valisi Ali Galip'e Sivas'ta yaptırılmak istenilen baskısının ilk tebliği, işte bu telgrafla, 1335 (1919) senesi Ağustosunun 30'uncu günü vaki olmuştur. Hususi surette fotoğrafı alınmış olduğuna göre, bu vesikanın ehemmiyeti olmak lâzımdır. Bu itibarla biz de onun aynen keza klişe ile alınmış bir kopyasını buraya koyuyoruz. Dahiliye Nazırı Adil'in el yazısıyla yazılmış, o zamanın Şeyhülislâm Mustafa Sabri'nin imzasıyla bu fesat başlangıcının metni aynen şudur: "Mamuretülaziz Valisi Ali Galip Beyefendiye, Şifre – Gayet mahremdir, bizzat hallonuacaktır: 3. cü Kolordu Kumandanlığı inzimamıyla Sivas Valiliği'Ne tayininiz Heyeti Vükelâca tensip olduğundan cevabı muvafakatınıza makine başında muntazırım. (bekliyorum).

Dahiliye Nazırı

Adil

Bu teklifi kabu etmenizi bilhassa temenni ederim.
Şeyhülislâm
Mustafa Sabri
Yazılmıştır 30 Ağustos 35"

İşte Ali Galip'e teklif olunan Sivas baskınının başlangıcı, İstanbul'da tasarlanarak nihayet yukarıdaki telgrafta açıklanan şekil ve surette karar kılmış bir fesat kumkumasından ibarettir. Hikâyenin bu başlangıçtan 1 Eylül'e kadar geçirdiği safhaları malûmdur. Ali Galip'le Babîâli arasında pazarlık esaslı üzerine bir sürü makine başı muhaveresi, ki bunun en çoğu da bilhassa 1 Eylül'de cereyan etmiş ve hemen bütün günü işgal etmiştir. Nihayette her şey kararlaştırılmış olur gibi görüldüğü halde, Ali Galip, askeri elbise tedariki (sağlamak) ve aksak olan atının tebdili (değiştirilmesi) için bir hafta daha mühlet istemişti. Halbuki iş olur sahasına girdikten sonra, bu defa Babîâli onun yakasını bırakmak istememiş, Ali Galip sığacı sığacağına harekete getirmekte ısrar ederek:
– Bugünden tezi yoktur. İmkân varsa hemen bugün hareket çaresine bakılması İstanbulca fevkalâde memnuniyeti mucip olacaktır. İmkânı yoksa bile, imkânsızlığı mümkün kılarak hemen hareket olunmasını rica ederiz, yollu naz ve niyaza koyulmuş olduğundan Ali Galip de "Oldu olacak, bari şu işi sağlama bağlayayım" diye: "Bu iş böyle olabilmek için her şeyden evvel yeni memuriyetlerim için padişah emri çıkmak lâzımdır." mukabelesinde (karşılığında) bulunmuştur. Ali Galip'in bu son cevabı karşısında Babîâlice, gereğinin yapılacağı vaadiyle muhabereye geçici bir fasıla verilmiştir. Galiba Babîâli icap eden merasimi yapmaya gitmiş, Ali Galip de bu bekleme devresinde, ufak tefek işlerini görmek üzere telgrafhaneyi terk etmiştir. Ancak aradan bir iki saat geçtiği halde, hâlâ İstanbul'dan cevap gelmemekte olduğundan bu defa Ali Galip sabırsızlanarak Babîâliliye şu telgrafı çekmiştir:

"Dahiliye Nezaretine,

Dersim: 1 Eylül –

Güneşin batmasına dört saat kaldı. Mesafe de uzaktır. gece saat ikide mehtap da bitince, dağlık ve sarp yollarda seyahat edilemez. Kesin muvafakatınızı bildirerek bugünden de istifade edebilmek için cevabınızı çabuklaştırılmasını rica ederim. Dersim'de Elâziz Valisi
Ali Galip"

Babîâli henüz merasimi bitirememiştir. Son şekillerinde, mesele bir daha Heyeti Vükelâ erkânı arasında hiç olmazsa ayak üstü konuşulacak ve nihayet –Ali Galip'in pek ehemmiyet verdiği– "İrade-i Seniye-i Cenab-ı Hazreti-i Padişahi" (!) alınacaktır. Bunun için en olsa üç beş saate ihtiyaç vardır. Çaresiz alınacak padişah iradesiyle daha mufassal (ayrıntılı) talimatın tebliği için yarına kadar beklemeye katlanmak lâzım gelmektedir. Mamafih Dahiliye Nazırı bu işin olmuş-bitmiş adidile Ali Galip'i bir an evvel işe başlamak üzere, mümkün olursa hemen yola çıkmaya, ısrarla ve rica ederek teşvik etmekte, Ali Galip ise, yeni memuriyetleri hakkında şimdi bilhassa padişah emrine ehemmiyet vermektedir. Bu işe ait muhaberelele yüklü olan 1 Eylül tarihinde Dahiliye Nazırının, Ali Galip'e çektiği telgraf şudur: "Mamuretülaziz Valisi Beyfendiye,

C: Padişahın iradesi alınmak üzeredir. Fakat siz memuriyet mahallinize gidinceye kadar bunun gizli tutulması lâzımdır. Maiyetinize alacağınız güvenilir suvarilerle mümkünse yarın hareket edip bir an evvel yetişmeniz temenni edilir. Hareketiniz tarih ile yerinize tahminen ne zaman varabileceğinizin bildirilmesi lâzımdır. 1 Eylül 133 (1919)

Nazır Adil"

Ali Galip'in bu telgrafı üzerine, artık irade-i seniyenin alınması üzerinde daha fazla ısrar etmeyerek Elâziz'e doğru yola çıktığı anlaşılıyor. Tarihsiz ve çekildiği yer de meçhul olarak yalnız kopyası elde bulunan aşağıdaki telgrafın 2 Eylül akşamına doğru, eğer Hozzat'tan değilse Elâziz'den çekilmiş olduğuna hükmetmek lâzım geliyor: "Bugün at üstünde dört saat yol yapıp Mutfa ve Hozat'ta beş saat da mütemediyen nutuk (?) ederek yorgun bir hale düştüm. Açlıktan da sersemleştim. Yemeğe gitmek üzere yüksek izinlerini beklediğimi arz ile cevabi emrinizin bildirilmesi. Galip"

Nihayet Sarih (Açık) Talimat

Artık Babîâli maskesini atarak kurduğu şakavet (haydutluk) tuzağını işletmeye açıktan açığa atılıyordu. Dört beş gündenberi devam eden muhabere esasında Ali Galip kendisine verilmek istenilen cinayet vazifesinin nev'i ve mahiyetini öğrenmiş olduğu halde, resmî surette henüz bu kadar vuzuh ve sarahatla karşılaşmamıştı. Kendisi Babîâliden, kendisine yapılan müracaatın daha ilk gününde meseleyi anlamış, fakat her şeyden evvel bunu külâh yapılacak bir vesile telâkki ederek bütün gayretini o yola dökmüştü. Dolambaçlı müracaatlardan anlaşıldığı üzere kendisi en fazla bu fırsattan bilistifade Tümgeneral Ali Galip Paşa olabilmeyi kuruyordu. Nihayet bu da yapılacaktı. Fakat ne gariptir ki, Babîâli uzun telgrafına, padişah iradesinin bugün çıkacağı, yani henüz çıkmadığı ifadesiyle başlamışken, sonuna Sivas'ta gösterilecek emri sarih ve kat'ı olarak ilâve etmiş bulunuyor. Hoş, Ali Galip de bu telgrafi alır almaz yola çıkıverecek değil ya... Şimdiye kadar cereyan eden hal, pazarlık üzerinde geçmiş muhaverat ve muhaberattan ibaretti. Şimdi sıra artık iş yapmaya gelmiş bulunuyordu. Artık yüz mü, ikiyüz mü ne kadar silâhlı adam bulunacaksa bulunacak ve onlarla Nazır Adil'in tarifleri içinde yola çıkılarak Sivas'a ansızın baskın yapılacaktı. Bu ise Nazır Adil'in dediği kadar kolay iş değildi. Oraya kadar gidip muetmek ihtimali de vardı. Bu son ihtimal Ali Galip için muvaffak olamamak ve aksine kelleyi feda etmek ihtimali de vardı. Bu son ihtimal Ali Galip'i derin düşüncelere ve ucu bucağı gelmez vesveselere sevk etmiştir. Zaten kendisinin böyle bir teşebbüse cüret edebilmek için şimdiye kadar kat'i bir azim ve karara sahip olduğu bile şüpheliyken, şimdi bütün bütün tereddüt ve vehme düştüğü görülüyor. Yüzelli, ikiyüz kişiyle Sivas'a gidilecek. Oralardaki kimselerin böyle bir harekettten haberli olacaklarını farzetmek, ihtiyat ve basirete daha muvafık olursa, ittihaz edecekleri mukabil korunma ve hatta tecavüz tedbirlerinin nelerden ibaret bulunacağını kestirmek kabil değil midir? Bahusus orada Mustafa Kemal Paşa vardır ve bu hareket bilhassa onu hedef tutan bir hareket olacaktır. Bu düşünceler önünde Ali Galip'in dizlerinin bağı çözülmeye başlamış ve kendisi, kabul edip üzerine aldığı vazifenin gereklerine Elâziz'de başlamayarak Malatya'ya kadar yolculuk etmek zahmetine katlanmak zorunu hissetmiştir. Zaten böyle bir seyahat için yeni bir vesile de çıkmış bulunuyordu. Bir İngiliz zabiti olan Mac Novill, Bedirhanilerden bazı kimselerle o günlerde o taraflara gelerek bir hayli dedikoduya sebep olmuştu. 2 Eylülde Elâziz'de izini kaybettiğimiz Ali Galip'i dört gün sonra, yani 6 Eylülde Malatya'da buluyoruz. O tarihle ve çok acele ifadesiyle, oradan Dahiliye Nezaretine yazdığı telgraf oldukça gülünçtür: "Malatya: 6 Eylül 1335 (1919) – Besni postasını vuran eşkiyanın (?) emriniz gereğince behemahal yakalanmaları için lüzumlu olan kuvveti toplamak ve tertipleme için Malatya'ya geldim. Soygunculuk yerine (?) hareket günü de bugün yarın tayin ve arzedilecektir. Yalnız bu uğurda sarfedilecek paranın nereden alınacağını bildirilmesine emirlerinizi rica ederim. Vali Galip"

Bu telgrafta Sivas'taki Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşları "Besni postasını eşkiya" ifadesiyle anlatılıyordu. Ali Galip'in "Sivas" dememek için "Soygunculuk yeri" tabirini kullandığı ise, kendiliğinden de anlaşılır. İşte Ali Galip'in Sivas baskını için yapılan tekliften sekiz gün sonra vaziyet bu merkezdedir. Halbuki iki üç gün sonra, kendisi baskına uğramak tehlikesi karşısında, Kâhta istikametinde kaçacak ve takip olunacaktır.

Binbaşı Novill Meselesi

1335 (1919) senesi Eylül başlarındayız. O zamana kadar Mustafa Kemal Paşa aleyhinde nafîle (boş) yere pek çok çareye başvuran Babîâli, nihayet Sivas Kongresini olsun boşa çıkarabilmek için Elâziz Valisi Ali Galip'in şahsında, şakilik etmeye ve cinayet yapmaya ehil bir haydut hali farz ederek kendisine müracaat etmiş, o da birçok pazarlık sonunda bu vazifeyi kabul ederek tertibat (önlem) almak durumuyula karşılaşmıştır. Babîâli'nin tasavur ettiği plân, Ali Galip'in birkaç yüz Kürt suvarisiyle ansızın Sivas'a bir baskın yaparak orada bulduğu millî şefleri kısıkvrak bağlamak, yahut yok etmesidir. Ama bu badirede aksine Ali Galip mahvolabilirmiş. Orası Babîâli'nin umurunda bile değildir. Babîâli o tarafları düşünmüyor bile. Bilâkis o, birkaç yüz kişiyle yapılacak bu hareketin başarıyla neticeleneceğinden emin görünüyor ve hatta bu ciheti açıkça ve üst üste

birkaç defa yazarak Ali Galip'e de emniyet vermek yoluna girmiş bulunuyor.

Major Novill'in komiserliğe çektiği bu telgrafın altındaki "Mark Tohle" imzası, telgrafhanelerden geçerken yanlış zaptolma neticesi mi öyledir, yoksa o da kendisinin komiserlikçe malûm diğer bir ismi midir, orasını şimdi bilmek bittabi kabil değildir. Yalnız şurası varittir ki, komiserlik, Babıâli'deki teşebbüsünü bu isim üzerine yazmış olduğundan, hep "Mark Tohle" diye yazmaktadır. Dahiliye Nezaretinin Elâziz valisine telgrafi 7 Eylül tarihli olup, bu sırada Elâziz valisi –hani şu baskını yapacak olan– Ali Galip'in Malatya'da bulunduğunu biliyoruz. Ali Galip'in Sivas'a gidecek yerde Malatya'ya gitmesi ise, bu İngiliz meselesi de vesile teşkil eylemiştir. Ali Galip ve Major Novill

Ali Galip, Major Novill vle arkadaşları haklarında 9 Eylül tarihiyle Malatya'dan Dahiliye Nezaretine yazdığı telgrafta diyor ki: "Yüksek Nezaretinizden verilmiş vesika ile Bedirhanilerden Celâlet Ali ve Kâmiran Ali, Diyarbakirli Cemil Paşazade Ekrem ve Hakkârili Rahmi beylerle İngiliz Binbaşısı Novill'in Malatya'ya geldikleri ve nüfus tahkikatına başladıkları mutasarrıflıktan ihbar olunarak yapılacak muamelenin sorulması üzerine cevaben nezaretin emrinin yerine getirilmesi bildirilmişti. Aynı zamanda bermutat (?) 13'üncü Kolordu Kumandanlığından 11'inci Kolordu Askerlik Şubesi Başkanlığına gelen şifrede keyfiyet izam edilmiş ve Malatya'da bulunan Topçu Suvari alaylarından Elâziz'deki piyadelerin, mevcut hayvanlara bindirilmesi suretiyle kuvvetlendirilmeleri ve bendenizle istişare edilerek bazı hareketler tavsiye ediliyordu. Bu sırada 13'üncü Kolordu Kumandanı tarafından Celâlet ve Kâmiran beylerin tevkifi için Malatya'daki Suvari Alayına emir verildiğinden ve bunun Osmanlı hükûmetiyle tehlikeli neticeler doğurabileceğinden ve seyahat maksadının vilâyetlere tamim ettirilmesi lüzumundan bahsedip İstanbul'daki İngiliz Mümessilliğine çekilen telgraf kopyasıyla yapılacak muamelenin sorusunu havi Malatya Mutasarrıflığından ikinci bir telgraf aldım ve derhal ahali hukukunun mahfuz ve bizzat asker tevkifi (?) gayrı caiz olduğu sivil hükûmetçe lüzum gösterilmedikçe askeriye'nin hiç kimsenin hürriyet hakkına tecavüz edilemeyeceği, edilirse ahalinin hukukunu muhafaza ile mükellef olan sivil hükûmetin bu yoldaki vazifesini ifadan çekinmeyeceği hakkında cevap verilmiş ve şu cevabın Mr. Novill ile suvari kumandanına da tebliği ilâve olunmuştur. Bununla beraber Malatya yolculuğunda acele edildi ve bütün gece yol alınarak Malatya'da Mr. Novill ve arkadaşlarıyla görüşüldü. Seyahat maksadı hakkında verdiği izahatın hülâsası, Kolordu Kumandanının telâşına yer olmadığını ispat ediyor." Çok geçmeden Babıâli – Vali muhaberesi bütün teferruatıyla elde edilerek, bir taraftan Ali Galip ve arkadaşlarının yakalanıp tevkif edilmeleri için tertibat alınmış, diğer taraftan da kongre tarafından millete şu beyanname neşrolunmuştur:

Sivas, 9 Eylül 133 (1919)

Vatanın dışarıda taksime maruz olması ve içeriden de merkezi hükûmet erkânının hıyaneti sebebiyle en büyük bir teslim tehlikesi altında bulunması ve bilhassa birbirini takip edip duran fiiller karşısında hükûmetin, millî mukaddesatı ayaklar altına alan düşmanla beraber seyirci kalması millet için kendi başının çaresine bakmaktan başka bir kurtuluş ümidi bırakmamış ve Anadolu Millî Teşkilâtı işte bu mukaddes ihtiyaçtan doğmuştu. Din ve devletimizi mahvetmek isteyenlerle işbirliği yapmaktan utanmayan merkezi hükûmet bugüne kadar yalnız, milletin her türlü meşru hareketini alelâde bir karışıklığa benzetmek ve bu hareketlere uyanları vatan haini şeklinde ilân etmekle kalmıyor aynı zamanda bunların birer suçlu gibi tevkif edilmeleri de emrediliyordu. Şimdiye kadar bu hali gözönünde bulunduran millet, padişahına müracaatla derdini anlatmak istemiş, fakat merkezi hükûmet milletin padişahın temasına elinden geldiği kadar mani olmuştur. Hatta dün gece kongremiz tarafından yüksek hilâfet makamına vaziyeti arz ve izah için tertiplenen telgraf, İstanbul merkezinin padişah sarayı hattını kesmesi yüzünden padişahın huzuruna varamadı. Bugün telgrafhanedeki vatandaşlarımızdan aldığımız melanet vesikalarından ikisini milletin ibret görüşüne aynen koyuyoruz. (Dahiliye Nezaretinin evvelce kaydettiğimiz iki telgrafi). Bu iki şifre bu hükûmetin, Osmanlı tarihinde misline tesadüf edilmemiş birtakım millet hainlerinden ibaret olduğunu bütün açıklığı ve bütün katıyetiyle ispat ediyor. Namusuyla mukadderatının korunması sebeplerini hazırlamaktan başka bir günahı olmayan millet aleyhine, merkezi hükûmet bir müddettir. Harput valiliğine belâ etmiş olduğu Ali Galip namındaki hainle vicdan yerine İngiliz parası taşıyan diğer bir takım denileri sevk ediyor ve bunların yanına bir Kürdistan teşkil ederek memmleketi parçalatmak isteyen Novill adındakibir İngiliz binbaşısını katmaktan

çekinmiyor. Her türlü insanlık hislerinden mahrum ve tecrit edilmiş olan bu denileri (alçakları) millî hareketin ve bilhassa Sivas'ta toplanan umumi kongre azasının tenkiline memur eden Dahiliye Nazırı ve İngiliz Dostları Cemiyeti Reisi Adil bu hainlere bir takım masum ümmet–i Muhammedin kandırılarak millet ve millî irade aleyhine sevkini emretmişti. Bu suretle şimdiki hükümet, Müslümanları birbiri aleyhine ayaklandırıp sırf işgal ettiği mevki muhafaza etmek maksadıyla lüzumsuz yere kan dökülmesini ve neticede memleketin işgalini meydana getirmiş olacaktı. Fakat Allahın inayetine dayanan millet bu denilerin (alçakların) hiyanetini keşfederek yakalanmaları cihetine (yönüne) gitmiş ve bundan sonra bu vatanda yerleri kalmadığını kendilerine bildirmiştir. Bu vaziyet karşısında kaçmaktan başka bir çare bulamayan bu hainler Kâhta'ya doğru defolup gitmişlerse de, millet takiplerine başlamış ve yakalanıp haklarında vatan haini muamelesi yapmaya karar vermiştir. Allahın inayetiyle bu şahısların pek yakında ele geçecekleri muhakkak sayılabilir. Umumi Kongre Heyeti"

Vali Ali Galip ve hempalarının haince ve canice tertiplerinin meydana çıkması ve muhaberelelerinin yakalanması ve kongre heyeti tarafından saraya yazılan telgrafi çekilmesine mani olunması üzerine Mustafa Kemal Paşa Hazretleri Dahiliye Nazırı Adil Beye şu telgrafi çekmiştir: "Milleti maruzatta bulunmaktan menediyorsunuz alçaklar, caniler, hainler!.. Düşmanlarla millet aleyhinde haince tertiplerde bulunuyorsunuz. Milletin kudret ve iradesini takdirden aciz olduğunuza şüphe etmiyorum. Fakat vatan ve millete karşı haince ve alçakça harekette bulunacağımıza inanmak istemiyordum. Aklınızı başınıza toplayınız... Galip Bey ve hempaları gibi eblehlerin ahmakça olan mevhum vaadlarına kapılarak ve Mr. Novill gibi milletimiz ve vatanımız için muzır olan ecnebilere vicdanınızı satarak giriştiğiniz denaatların, (kötülüklerin) milletçe tatbik olunacak mesuliyetini dikkat nazarından tutunuz gönderdiğiniz bu şahısların akıbetini öğrendiğiniz zaman kendi akıbetinizle mukayeseyi unutmayınız. Mustafa Kemal"

Babîâli ile Ali Galip arasındaki muhaberatın tutulması üzerine Sivas Valisi Reşit Paşa da Dahiliye Nazırı Adil'e yapılan azil ve tayin haberleriyle bunlara bağlı canice maksatların hesabını sormuştur. Dahiliye Nazırı Adil, Reşit Paşaya verdiği uzun bir cevapta, o zamana kadar yaptığı harekâtı aklınca tevîl etmeğe çalışıyor ve bilhassa Sivas'a baskın tertibatına şu şekli veriyor: "... Siyasetin gereklerine, vatan ve milletimizin menfaatlerini cidden tehlikeye sokabilecek hareketlerde ısrar edenlerin Galip Beye taarruza kadar ileri gitmeleri düşüncesi üzerine ve sırf böyle bir münasebetsizliği önlemek için Galip Beyin lüzumu kadar muhafızla gitmesi ihtiyata uygun görülmüştü ve birkaç muhafızla gitmek isteyen Galip Beye böyle bir taarruza maruz kalmamak için muhafızlarını ihtiyaten yüz yüzelliye çıkarması tavsiye olunmuştu: Bu kadar az bir muhafız miktarı, maksadı açıkça tayine kâfidir. Bunu tefsir ve teville imkân yoktur!" Dahiliye Nazırı Adil, kendisi gibi "eski bir millet hizmetkârına karşı" kullanılan tabirlerin ne kadar münasebetsiz olduğundan şikâyetle valiyi herhalde azil ve tayin hakkındaki padişah emrinin hükümlerine boyun eğmek lüzumuna davet ediyor. Nazırın bu telgrafına Vali Reşit Paşa şu cevabı vermiştir: "Dahiliye Nazırı Adil Beye, Sivas 10 Eylül 1335 (1919) – C: 10 Eylül 1335 (1919) tele –

"Evvela ayrılmam hakkındaki padişah emrinin resmen tebliğini rica ederim. İnanılır şekilde haber alındığına göre, yeni vali Galip, Sivas'a beraber getirmek üzere Malatya'da birtakım eşkıya ve ipten, kazıktan kurtulmuşu başına toplamak ihanetinde bulunduğu görülmesi üzerine mahallinde yakalanmasına teşebbüs olunmuş ise de, beraberinde bulunan İngiliz binbaşısı Novill, Malatya mutasarrıfı Bedirhanilerden Halil ve kolaylık görmeleri için tarafınızdan ellerine vesika verilen Kâmıran, Ceâdet, Ekrem'le beraber Kâhta istikametine kaçmışlardır. Halen takip edilmektedirler. Şu hale göre Galip'in buraya gelmesi zamana muhtaç ve belki de meskûk olduğundan bu gerçekleri padişaha arzettikten sonra azlim hakkında alınacak padişah emrinin güvene lââyık bir nazır tarafından resmen tebliğiyle beraber bundan sonra katiyen mesuliyet kabul edemeyeceğimden dolayı padişahın emrine uyarak işten çekilmek üzere vali vekilliğini kime vereceğimim de yine o nazır tarafından bildirilmesine izninizi rica ederim."

Sivas Valisi Reşit

Zaten Ali Galip'in Sivas'ı basacak yerde canını kurtarmak üzere dağlara düştüğü, Babîâlinin malûmu olduktan sonra, İstanbul'ca yapacak bir şey kalmamış ve artık Reşit Paşa'ya da bir şey söylemek Babîâlinin elinden gelmemiştir. Ali Galip Malatya'dan Babîâli'ye çektiği son şifre telgraflarından birinde: "Bu ayın (yani 1919 Eylülünün) 14'üncü günü kâfi kuvvetle eşkıyanın takibi ve yakalanması için Malatya'dan hareket edecek şekilde gerekli tedbirler alınmıştır. Allahın yardımıyla müsademede başarılı netice alınacağına itimat buyurulsun" diyordu. Nazır Adil'in teviline çalıştığı muhafız kuvvetin yapacağı iş işte buydu. Halbuki Ali Galip telgrafi gönderdikten sonra, bir sabah, gün ışıırken Malatya'dan kaçıp kurtulabilmeyi canına minnet bilmiş ve bu hasabet (alçaklık) faslı da böylece kapanmıştır.

NUTUK'TAN

GÂZİ MUSTAFA KEMAL

III – MUSTAFA KEMAL'İN MUKABELESİ

Şimdi Efendiler, mücadele tarihimizde mühim bir vak'a teşkil eden Ali Galip meselesi hakkında, müsaade buyurursanız biraz tafsilât vereyim. Efendiler, daha Temmuz başlangıcında, Erzurum'da bulunduğum zaman Celâdet ve Kâmuran Âli isminde iki şahsın ecnebiler tarafından birçok paralarla İstanbul'dan Kürdistan'a gönderileceği, bunların tesvilât ve aleyhte tahriklere memur oldukları ve bir iki gün zarfında hareket etmiş veya edecekleri haber alındı. Bu haber üzerine bunların gürültü çıkarılmadan tarassud edilerek yakalanmaları lüzumunu 3 Temmuz tarihinde Diyarbakır'da 13'üncü Kolordu Komutanına ve ayrıca Kurmay Başkanı olan Halid Bey'e ve Canik Mutasarrıfına bildirdim. 20 Ağustosta, 13'üncü Kolordu Komutanına verdiğim emirde, bahis mevzuu insanların İstanbul'dan hareket eylediklerinin bildirildiğini ve alınacak tedbirler arasında bilhassa Mardin istasyonunda sıkı bir kontrol kurulmasının muvafık olacağını yazdım. Sivas Kongresinin ikinci günü, yani 6 Eylül tarihinde, "Bedirhâni ailesinden Celâdet ve Kâmuran ile Diyarbakırlı Cemil Paşazade Ekrem adında üç şahsın, yanlarında vaktiyle Diyarbakır vilâyetinde aleyhimizde propaganda yapan bir ecnebi subayı bulunduğu halde, silâhlı Kürtler muhafazasında olarak Elbistan ve Arga üzerinden Malatya'ya geldikleri ve Mutasarrıf, Belediye Başkanı tarafından karşılandıkları, 3'üncü Kolordu Komutanının haberinden" anlaşılıyor. 15'inci Kolordu Komutanı Kâzım Karabekir Paşanın 3'üncü Kolordu Komutanlığına buna dair gönderdiği 6 Eylül 1919 tarih ve 529 numaralı şifresinde verilen bilgilerde "ecnebi subayının Türk, Kürt ve Ermeni nüfusunu tetkik etmek üzere merkezî hükûmetin izniyle dolaştıklarını söylediği, Malatya'da bulunan Suvari Alayı, mevcudu az olduğundan bunların derhal yakalanması için İstanbul'a müracaat edildiği, 13'üncü Kolordudan bildirilmiştir. Bu adamların ne maksat ve ne vazife için nereleri gezecekleri hakkındaki bilgilerini Harput vâlisine sordum" denilmekte idi. Harput vâlisi Ali Galip Beydir. Bu adamların ne maksatla geldikleri 3 Temmuz tarihinden beri malumumuzdur. Beş on müsella Kürt'e karşı bir Suvari Alayının mevcudu az görülmüş, yakalanmasına cesaret edilmemiş; asıl hayreti çeken cihet, bunların tevkifi için İstanbul'a müracaat edilmiş olduğu haberidir! Bu küçük ve ehemmiyetsiz gibi görünen noktaları, o zamanki vaziyeti görüşte, şayanı dikkat telâkki ve zihniyet farkları gösterdiği için kayıt ve işaret ediyorum. Diyarbakır'da 13. Kolordu Komutanının hareket tarzı şüpheli görüldüğünden, doğrudan doğruya bu kolordunun Erkânıharbiye Reisine, 3'üncü Kolordu Kumandanının imzasıyla Eylül 1919 tarihinde yazılan "Zata Mahsus" şifrede, "Memleket için pek zararlı hareketler yapmakla meşgul oldukları gerçekleşen Vali Galip Bey, Malatya Mutasarrıfı ve Kâmuran ve Celâdet ve Ekrem Beylerle yanlarında bulunan İngiliz binbaşısının behemehal yakalanarak Sivas'a sevk edilmeleri için bizzat 15'inci Alay Kumandanı İlyas Beyin emrinde altmış kadar atlı ve katırlı suvarinin en geç olarak 9.9.1335'te (1919) Harput'tan Malatya'ya hareketi icap etmiş ve işin çabuklaştırılması için doğruca adı geçen Alay Kumandanlığına tebliğ yapılmıştır. Bu müfrezenin süratle hareketinin teminini ehemmiyetle rica ederim. Yardım için yarın Sivas'tan bir otomobile bazı zabıtlar da gönderilecek ve müfreze için nakil vasıtası bulmak için yapılacak masraf da buradan ödenecektir. 15'inci alaya verilecek emir suretinin acele bildirilmesini ayrıca rica ederim. Bu hususlara kumandanınız muvafakatı olmasa bile, yapılması elzemdir" denildi. Diyarbakır'dan Erkânıharbiye Reisinin

7/8 Eylül 1919 tarihiyle bana yazdığı şifrede: "Tevkif hakkındaki arzuyu öğrendim. Bu yolda Kumandan beyin emir vereceğini hiç zannetmiyorum. Çünkü askerî hassaslarını tamamen bilirim. Tarafımdan yapılacak tebligatı ise tamamen icrada tereddüt ederler. Bu yolda İstanbul'da muhaberedeyiz. Bu hale göre yapılacak işler yüksek reyinize kalmıştır. Şifre kaleminin 357 sayısı arzedilmiştir" denilmekte idi. Elâziz'deki Alay Kumandanı İlyas Beyden, 13'üncü Kolordu Kumandanının emrine cevap olarak gelen 8.9.1919 tarihli telgrafta da:

"C: 8.9.1919 Şifreye.

1- Telgraf alınmış ve anlaşılmıştır.

2- Malatya buraya üç gün mesafededir. Orada suvari ve topçu alayları vardır. Hareket hazırlığım tamamlanmış ve kolordudan aldığım emir üzerine hareketim bırakılmıştır. Kolordunun izni olmadan buradan hareketim münasip olmayacağından, hareket emrinin kolordudan tebliğine aracılık etmenizi sabırsızlıkla bekliyorum." (Ves. 58) denilmekte idi. Halid Beye derakab verdiğim cevap aynen şu idi:

"Malûm zevatın hiyanetleri anlaşılmıştır. Hükûmette bu hiyanette müşterektir. Oradan emir beklemek düşmana fırsat verecektir. Bu husustaki tebligatımızı da alınca hiç kimseyi tereddüde sevk etmeyecek surette hemen emir vermek, vakit geçirmemek lâzımdır. Komutanın tereddüt edeceğini ihtimal veriyorsanız, yaptığımız tebligatı Elâzığ ve Malatya'daki Alay Komutanlarına siz bildiriniz. Gerçek lüzum varsa komutayı uygun gördüğünüz Tümen Komutanlarından birisi üzerine alsın. Teenni (Yavaş hareket etme) zamanı geçmiştir. İcraat cevabınızı bekliyoruz, kardeşim. Mustafa Kemal"

Alay Kumandanı İlyas Beye de aynı tarihte bizzat şu emri verdim: 'Malûm zatların hiyaneti gerçekleşmiştir. İstanbul'daki merkezî hükûmet de bunların hiyanetinde müşterektir. Kolordunuz kumandanının bu hususta izin istemesi ve cevap alamaması hatıra gelebilir. Binaenaleyhp meselenin hallini ve teminini zatîalinizden beklerim. Cevabınızı bekliyorum efendim. Malatya'daki icraatınızdan sonra lüzum hasıl olursa, Sivas'ta bize iltihak edersiniz. Mustafa Kemal

Şifre haricindeki imza da K. O. 3. Erkânı harbiye Reisi Zeki Beyindi. Malatya'da bulunan Suvari 12'nci Alay Kumandanını 7/8 Eylül gecesi bizzat telgraf başına çağırılmış ve görüşmekte idim. Alay kumandanı Cemal Beyden vaziyet ve kuvveti hakkında malûmat aldım. Gelenlerin beraberlerindeki silâhlı Kürtlerin "onbeş, yirmi kişi" kadar olduğunu ve alayın da merkezde "ancak o kadar kuvveti" bulunduğunu söyledi. Ben kuvveti kâfi gördüm. Hattâ Suvari ve Topçu alayının yalnız zâbitleri kâfi gelebilirdi. Yalnız hususi vaziyet ve ruh hâletini anlamak istiyordum. Bunun üzerine telgraf mükâlemesi şöyle cereyan etti:

(Muhabereye başlamadan evvel hüviyetini anlatması hakkında sorulan sual üzerine şu malûmatı verdi: 1311 (895) sonunda okuldan çıkmış. Kafkas ve Suriye cephelerinde Suvari 2'nci Fırkada, Aşiret İhtiyat Fırkası müretteb Suvari Alay Kumandanlığında ve İran'da Suvari 2'nci Alay Kumandanlığında bulunmuş, İstanbullu imiş). Sual – Muhaberemizin hiçbir noktasının hiçbir kimseye söylenmeyeceğine dair yanınızdaki telgraf müdür ve memuruna yemin ettirmenizi rica ederim. Muhabereye devam edeceğiz. Cevab – Yemin ettiler, kimse kalmadı. Yalnızız efendim.

Sual – Oraya, bir İngiliz binbaşısı gelmiş, ismini, yanında kimler olduğunu bildiriniz. Cevab – Vesikasında Cobertin Novill'dir. Refakatindekiler Bedirhanzade Kâmıran ve Celâdet Beylerle Diyarbakırlı Cemil Paşazade Ekrem Bey ve Diyarbakırlı Hilmi Efendi ve birtakım Kürtlerden ibarettir. Sual – Kürtler dediğiniz miktarı nedir ve o binbaşı cinsinden ne kadar kuvvet vardır? Cevab – Onbeş yirmi kişi kadar vardır. Bir çavuş bir neferi var. Başka yok efendim. Sual – 5/6 gecesi Elazığ valisi otomobile oraya gitmiştir. Orada mıdır ve onlarla temasta mıdır? Cevab – Buraya gelmiştir. Novill ile görüşmüştür. Bugün de ifadeyi ziyaret olmak üzere Novill valinin misafir bulunduğu fabrikatör Mehmet Efendinin hanesine gidecektir. Diğerleriyle görüşüp görüşmediğini bilemiyorum. Sual – Alayınızın el altında mevcudu nedir?

Cevab – Alayın bölükleri müteferriktir. Burada ancak bir kadro bölüğü vardır. Onun da bir kısım atları takibattadır. Sual – Şimdi bu anda, eliniz altında kaç silâhlı nefer vardır? Cevab – Onbeş yirmi çıkarılabilir.

Sual – Vali Galip Beyi ve İngiliz Binbaşısını ve Kâmıran, Celâdet ve Ekrem beylerin hepsinin tedbirli tertiplerle bu gece tevkifleriyle Sivas'a yola çıkarılmaları lâzımdır. Vaziyetiniz bunu yapmaya müsait midir? Size buradan ve Harput'tan yardım yetiştirilecektir. Cevab – Valiyi de beraber mi?

Sual – Bilhassa, evet.

Cevab – Arzettiğim veçhile vaziyet ve kuvvetim buna müsaat değildir. Kâmıran, Celâdet ve Ekrem beylerin tevkifleri hakkında 3. Kor. Komutanı ile muhabere cereyan etti. Neticesinde şimdilik tevkifleri vaziyetin

nezâketi hasebile muvafık olamayacağı hakkında emir de geldi. Artık bu zatın daha ziyade üzerine varılamazdı. "Kendilerine hissettirmeksizin sıkı tarassudlarda (gözetlemelerde) bulundurunuz. Kolordunuzda emir gelecektir. Hareket ederlerse, hareket istikametlerini ve ne vasıta ile hareket edeceklerini derhal bildiriniz" talimatını vermekle iktifa ettim. 8 Eylül günü Cemal Beydan şifre ile "malûm zatların hâlâ orada olup olmadıklarını ve tarassud tertibatının emniyet derecesini" sordum ve "kendisine günde iki def'a rapor vermesini" emrettim. Halid Beye yazdığım tegrifa ertesi günü (8 Eylül 1919) aldığım cevabda Elâziz'de Alay Kumandanı İlyas Beye emir verildiği ve bu emrin sureti bildiriliyordu: "C – 7.9.1335 (1919) Şifreye): Mustafa Kemal Paşa Hazretlerine:

15. ci Alay Kumandanına yazılan şifre bilgi için aşağıda gösterilmiştir. "1. Malatya'daki heyetin, memleketin selâmeti bakımından ne kadar muzir (zararlı) olduğu aşikârdır. İki ay evvel Diyarbakır aşireti reisine (birbuçuk aya kadar buralarda Osmanlı hükûmetinin memurları kalmayacaktır) diyen Musul vilâyetinin bugünkü karışıklığına tek sebep olan Novill gibilerin hangi maksada hizmet edeceği meydandadır. Buna ise ancak sizin gibi fedakâr vatanseverler çare bulacaklardır. 2. 3. cü Kolordu ile muhterem Kongre heyeti de memleket için pek muzır (zararlı) hareketlerde bulunmakla meşgul oldukları gerçekleşen Val Galip, mutasarrıf Halil, Bedirhanilerden Celâdet, Ekrem ve Binbaşı Novill'in behemahal yakalanarak muhafaza altında Sivas'a gönderilmelerini bilhassa rica etmektedirler. Bu maksatla, komutanız altında 60 kadar atlı ve katırlı suvarinin en geç 9 Eylülde Elazığ'dan Malatya'ya hareket ettirilmesi gerektiğini ve yardım için de bugün Sivas'tan otomobille bazı subayların gönderileceğini bildiriyorlar. 3. Esasen Malatya'da suvari ve Topçu Alayları var. Fakat Alay Komutanları beceriksiz ve o kadar güvenilir değildir. Vali, postayı vuranları bizzat takip fikriyle bütün Suvari Alayını istemiş, Alay yalnız Hasmansu'daki bölükle beraber topyekûn 40 atlı vermiştir. Bu, maksatlarını elde etmek için Malatya'da kuvvet buldurmaya matuf bir plânda da olabilir. Alaya, zinhar fazla kuvvet verilmemesini yazdım. Valinin, eratı firara teşvik için cemiyet teşkil ettiği hakkında alınan halberlerde bu fikri teyit eder. Buradaki taburumuz yarın Elazığ'a hareket ediyor. Siverek'teki Suvari bölüğü de kestirme yoldan Malatya'da alayına katılmak emrini aldı. Lüzumunda eratı hayvanlara bindirerek Malatya'daki kuvveti süratle takviye etmeniz için, size kolordudan evvelce emir verilmişti. Malatya vaziyetinin ehemmiyet kesbettiğini siz de hissettiğinizden, imkân nisbetinde harekâtınızı gizleyerek 60 kadar katırlı suvari ve iki makineli tüfikle Malatya'ya gidebilir ve kolorduya Malatya'ya geçtiğinizi yazarsınız. Oradaki subaylar ve Sivas'tan geleceklerle görüşerek 2. ci maddedeki arzuya göre gereğini yapmanız, dini hamiyet ve vatansever gayretinizden beklenmektedir. Vali gitmiş olursa ve İngilizlerin yakalanmasında büyük mahzur görürseniz, diğerleri hakkında gereği yapıla. Neticede Kolorduya Sivas'tan gönderilen müfreze tarafından yapılmış olduğunu söylersiniz. Herhalde bu yolda büyük maharet ve medeni cesaretle hareket edilmesini, hareket ve varışınızı bana ve Sivas'a bildirmenizi, bu konuda gayet ketum davranılmasını, duruma göre tatbikatta mahzur ve imkânsızlık bildirmenizi bilhassa rica ederim. Kolordu Kumandanı Cevdet Bey dahi, İlyas Beyin 52 katırlı suvari ve iki mitralyözle 9 Eylül sabahı hareket ettiğini ve 10 Eylül akşamı Malatya'da bulunacağını bildirdi. 9 Eylül tarihli olan bu şifresinde "muhalefetlerle dolu bir muhitte daha fazla icraat yapmamak hususunda kendisini mazur göreceğimi" de açıklıyordu. 9 Eylülde İlyas Bey müfrezesinden maada Aziziye'den iki Suvari bölüğü, Siverek'ten Malatya'daki alaya mensub bir bölük dahi Malatya'ya hareket ettirildi. Vali Ali Galip'in ve Bedirhânilerle Cemil Paşazâdenin yaptığı propaganda tesirini izale için Elâziz ve Dersim havalisi ile alâkası olduğu malûmum olan Kemah'ta bulunan Halet Bey (eski milletvekili) 9 Eylülde hareket ve Haydar Beyle irtibat kurmasını yazdım. (Ves. 65): "İngiliz himâyesinde müstakil bir Kürdistan teşkili maksadıyla propaganda yapmakta olan İngiliz binbaşlarından Mr. Novill'in din ve millîyetlerini satmış Kürt beylerinden Ekrem, Kâmıran Ali, Celâdetle Malatya'ya geldiği ve hükümetin fikirlerini güden yani millet ve vatan haini olan Elazığ vâlisinin de bunlara iltihak eylediği ve Bedirhânilerden Malatya Mutasarrıfı Halil ile beraber güya postayı vuran hırsızları takip bahanesiyle Kürtlerden adam toplamaya teşebbüs ettikleri haber alındı. Muzurluklarının önlenmesi için bittabi askeri ve milli tedbirlere başvuruldu. Şu kadar ki Kürtlerin mukaddes hilafet makamı ve vatana olan sadakat ve bağlılıklarını göstermek üzere bazı aşiretlerin bir miktar Kürt kuvvetiyle birlikte Malatya istikametine hareket ve padişah ve millet aleyhinde İngilizlerle işbirliği cesaret eden ve o civarın saf Kürtlerini (Posta hırsızlarını takip) yalanı ile toplayarak lüzumsuz yere asker tarafından öldürülmesine ve hadişaha, millete karşı isyan etmiş bir şekilde sokulmalarına sebep olaabilecek olan bu vatan hainlerinin alçaklıklarını, sözü geçen Kürtlere en sür'atli vasıtalarla tebliğ ederek, kendilerini yapılacak daveti reddetmelerini temine himmet etmeniz çok arzuya şayandır. Mümkün ise hemen gereğini yaparak neticenin bildirilmesini rica ederiz. Mustafa Kemal"

Halit Bey ayın nihayetine doğru oraya vardı.

Van vâlisi bulunan Haydar Bey'de Elâziz vilâyetini üzerine almak üzere Erzurum'dan hareket ettirilmişti. Haydar Bey 15. Kolorduya mensup olup Mamahatun'da bulunan bir suvarı alayı ile de irtibat kurarak icabında bu alayı Malatya cihetine hareket ettirecekti. Otomobil ile bazı zâbitlerin de Malatya'ya sevkedileceğine dair bir kayıt vardı. Filhakika arkadaşlarımızdan Recep Zühtü Bey 3. cü Kolordu yaveri zahiri sıfatıyla benden aldığı hususi talimatla yanında bazıları olduğu halde 9 Eylülde otomobil ile Malatya'ya hareket etti. Maalesef bindiği otomobil yolların bozuk ve çamurlu olmasından Kangal'da kırılmış ve tam zamanında Malatya'ya yetişememişti. Kangal'da kırılmış sonra kâh araba ve kâh hayvanla gece gündüz olarak sivas'tan hareketinin dördüncü öğleden sonra Malatya'ya varabilmişti. Recep Zühtü Beyin verdiği raporlar vaziyetin aydınlanmasına çok hizmet etmiştir. Efendiler, 15 Eylül günü geç vakit şu telgrafi aldık:

"1. 10.10.1919 saat 14'de vukuatsız olarak Malatya'ya gelindi. 2. Malûm zatların hepsi maalesef Kâhta istikametine kaçmışlardır. Tafsilat daha sonra arz edilecektir. Alay 15 K.

Bn. İlyas"

Aynı günde ve fakat İlyas Beyin telgrafından sonra da şu telgrafi alıyoruz: Bu telgraftan az sonra, bir şifre daha geldi:

"1. Harput vâlisi ile Malatya Mutasarrıfı ve İngiliz Binbaşısı ve kendilerinden olan malûm şahıslar, 15. ci Alayın Elazığ'dan hareketini ve kendilerinin tevkif edileceklerini haber alır almaz, bugün sabahtan kaçmışlardır. Bunların Kâhta'da Bedir Ağanın yanına gittikleri ve oradan toplayacakları Kürtlerle burayı basmaya gelecekleri söylenmektedir. 2. Bunların ve Bedir Ağa aşiretinin fenalığa cesaret ettikleri takdirde, takibat yapılması için kolordudan emir alınmıştır. İzleri takip edilmekte ve netice ayrıca arz edilecektir. 3. 15. ci Alay Komutanı maiyetindeki kuvvetle bugün saat 14 de Malatya'ya gelmiştir. 12. ci Sv. A. K.

Bn. Cemal"

Aynı tarihte yazılmış olan bu iki telgraf, yanyana getirilerek tetkik olunursa dikkate şayan bazı noktaların göze çarpmamasına imkân yoktur. Suvarı Alay Kumandanı Cemal Bey tarafımızdan aldığı talimat veçhile malûm şahısları sıkı ve emin bir sürette tarassud altında bulunduracak ve günde iki defa rapor verecekti. Bu şahıslar 10 Eylül günü sabah sabah kaçtıkları halde Cemal Bey bu bilgileri ancak İlyas Bey müfrezesinin varışından ve İlyas Beyin raporundan sonra bildiriyor. Cemal Bey kaçakları İlyas Bey müfrezesinin Elâziz'den hareketlerini haber aldıklarını söylüyor. Halbuki telgrafhâne Cemal Beyin tarassudu (gözetimi) altında idi. Sonra, kaçakların Kürtleri toplayıp Malatya'yı basacaklarının rivayet edildiğini de ilâve ediyor. Bu noktalar Suvarı Alay Kumandanı hakkında şüphe ve tereddüdü celbetmekten hâli (uzak) değildir. Bilahara alınan bilgilerden anlaşıldı ki Ali Galip ve arkadaşları 9 Eylül akşamı haber almışlardır. Ali Galip geceyi uykusuz hükûmet dairesinde geçirmiştir. 10 Eylülde maiyetlerinde birkaç jandarma ve silâhlı Kürt olduğu halde, hükûmet dairesinde toplanıyorlar, sandık emininin odasına giriyorlar, sandığı açıyorlar, beraber almak üzere altı bin lira sayıp bir kenara koyuyorlar ve sandığa koyulmak üzere de şu senedi yazıyorlar: "Mustafa Kemal Paşa ve avanesinin tenkili masrafına karşılık olmak üzere, bu husustaki emre göre, altı bin lira alınmıştır. 10 EYLÜL 1919

HALİL RAMİ ALİ GALİP

İlyas Bey müfrezesinin Malatya'ya yaklaşmakta olduğu anlaşıldığı bir sırada Suvarı Alay Kumandanı zâbitlere, mutasarrıfın evini, hedef gösteriyor. Mutasarrıfın evini sarıyorlar ve telefon tellerini kesiyorlar ve evi basıyorlar. Bu ameliyenin başladığını hisseden Halil Beyin ailesi, hükûmet dairesine haber veriyor. Hükûmet para almakla meşgul olan vâli, mutasarrıf ve refikleri (arkadaşları) vaziyetten haberdar olur olmaz korku ve telâş ile her şeyi unutup ayırdıkları parayı ve yazdıkları senedi olduğu gibi bırakıyorlar ve maiyetlerine birlikte hazır bulunan atlarına binerek hemen kaçıyorlar. Suvarı Alay Kumandanının ve Topçu Alay Kumandanının valinin, geceyi hükûmet dairesinde geçirmekte olduğunu bilmedikleri kabul edilemez. Mutasarrıftan ziyâde valinin tevkifi mühim olduğu da meydanda idi. Binaenaleyh, malûm şahısların kaçışlarında müsamaha olduğu muhakkaktır. En zayıf tefsire göre, malûm şahısların maiyetindeki beş on silâhlı jandarma ve Kürt ile çarpışmaktan büyük fenalık çıkabileceği vehmi Malatya'dakileri –endirekt– tedbire sevkemiş ve bu şahısları ürküterek kaçırmayı tercih ettirmiştir denilebilir. 10 Eylülde İlyas Beye verdiğim talimatta başlıca zikrettiğim noktalar: 1. Kaçakların süratle yakalanmaları, 2. Kürtlük cereyanına aslâ müsait zemin bırakılmaması,

3. Malatya'da Mutasarrıflığın Jandarma Kumandanı Tevfik Bey tarafından deruhte edilmesi, münasib ve namuslu, hamiyetli bir zâtın da Harput'ta vilâyet makamını sür'atle işgal etmesi, 4. Malatya ve Harput'taki hükûmet kuvvetlerini tamamen ele alarak, millet ve vatan aleyhine hiçbir icraata meydan verilmemesi, 5. Kaçaklara uyanların merhametsizcene ve aman verilmeden imha edileceğinin tamimi ve namuslu halkın hakikatten haberdar edilmesi, 6. Millî mevcudiyetimizi tehlikeye sokacak olan ecnebi askerine de mukabele olunacağına göz önüne alınması ve tertibât ile tedbirlerinin bildirilmesinden ibaret idi. Efendiler, alınan tedbirler ve tertipler ve bilhassa gösterilen asabiyet ve şiddet sayesinde Ali Galip ve Halil Beylerin işfale çalıştıkları aşiretler dağılmış, ümitsiz kalan Ali Galip evvelâ Urfa'ya ve oradan Haleb'e kaçmıştır. Mr. Novill de nezaret altında ve müreffeh Elbistan üzerinden gitmiştir. Diğerleri de birer suretle kaçmışlardır. Bu safhaları daha ziyade izahta bir fayda görmüyorum. Bu hususlara dair beyanatıma lâhika olarak neşredilecek vesikaların okunmasından, hal ve gelecek için intibaha şayan noktalar çıkarılabileceğini ümit ederim.

ALİ GALİP'İN AKİBETİ

Ali Galip ne oldu? Bu bahsi kapatmak için onun hakkında bilinenleri kısaca anlatmak faydalı olur: Ali Galip Malatya'dan palas pandıras kaçtıktan sonra Beyrut üzerinden İstanbul'a gelmiştir. Dahiliye nezareti, Ali Galip'in, muvaffakiyetsizliğine rağmen, tekrar kullanmayı düşünmüş ve bir müddet sonra Anadolu'ya yapılacak yeni bir baskına memur etmiştir. Bu vazife Ali Galip'e İstanbul'un 16 Mart 1920'de İngilizler tarafından işgalinden sonra verilmiştir. Vazife şu idi: Ali Galip İstanbul'da toplayıp teşkil edeceği (1500) kişilik bir kuvvetle Antalya'ya çıkacak ve oradan Ankara üzerine yürüyecekti! Tabiatıyla Ali Galip ne bu kuvveti toplayabilmiş, ne de Antalya'ya çıkmıştır. Sonradan çıkarılan rivayete göre Ali Galip sözde Sevr muahedesinin imzasından müteessir olarak böyle bir işe girişmekten vazgeçmiştir. Ali Galip'in bu eserde okunmuş olan mazisine nazaran böyle bir harekette bulunduğunu kabul etmek müşküldür. Ali Galip İstanbul'un kurtuluşu üzerine yakalanmış ve Adapazarı harp divanına verilmiş ise de oradan (herhalde hareketi harp divanının mevzuu ile alâkalı olmadığı için olacak) yakasını kurtarmış ve Ankara'ya gelmiştir. O sırada başvekil bulunan Rauf Orbay Ali Galip'in Ankara'da dolaştığını işitince BM Meclisi'nde bu zatın mazisi hakkında izahat vermiştir. Bu izahat üzerine kendisi o sırada Lozan muahedesine eklenmek üzere hazırlanmakta olan yüzellilikler listesine dahil olunmuştu (alınmıştı). Bu suretle memleket dışına kaçmak zorunda kalan Ali Galip bir daha vatana dönemeyerek dışarıda ölmüştür.

CEPHEDEN DÖNÜYOR

Cepheden Ankara'ya dönüşlerinde, Ankara'dan cepheye gidişlerinde her zaman çok candan karşılanır ve her zaman hasretle beklenirdi. En ümitsiz, en karanlık günlerde Mustafa Kemal'i karşılarında görenler, yarına daha emniyetle bakarlardı. İşte o günlerdeki birkaç karşılama ve uğurlama sahnesi.

C'in
Kültür Hizmeti

Atatürk
c Atatürk'ün Yazdığı Yurttaşlık Bilgileri
Bülent Tanör
c Kurtuluş (Türkiye 1918–1923)
c Kuruluş (Türkiye 1920 Sonraları)
c Türkiye'de Yerel Kongre İktidarları
Prof. Dr. Sina Akşin
c Ana Çizgileriyle Türkiye'nin Yakın Tarihi I–II

Prof. Dr. Macit Gökberk
c Aydınlanma Felsefesi, Devrimler ve Atatürk
Yunus Nadi
c Türkiye'yi Sokakta Bulmadık
c Birinci Büyük Millet Meclisi
c Mustafa Kemal Paşa Samsun'da
c Hürriyet'in İlânı
c Batılılaşma Hareketleri I–II
Sabahattin Selek
c Milli Mücadele (Büyük Taarruz'dan İzmir'e)
c İsmet İnönü'nün Hatıraları
c Millî Mücadele (Erzurum'da Gergin Günler)
İsmail Arar
c Atatürk'ün İzmit Basın Toplantısı
Prof. Dr. Niyazi Berkes
c 200 Yıldır Neden Bocalıyoruz I–II
c Batıcılık, Ulusçuluk ve Toplumsal Devrimler I–II
Ceyhun Atuf Kansu
c Devrimcinin Takvimi
c Bağımsızlık Gülü
Paul Dumont–François Georgeon
c Bir İmparatorluğun Ölümü (1908–1923)
Ali Fuat Cebesoy
c Sınıf Arkadaşım Atatürk I–II
Abdi İpekçi
c İnönü Atatürk'ü Anlatıyor
Paul Dumont
c Atatürk'ün Yazdığı Tarih: Söylev
Kılıç Ali
c İstiklâl Mahkemesi Hatıraları
c Atatürk'ün Hususiyetleri
S. İ. Aralov
c Bir Sovyet Diplomatının Türkiye Hatıraları I–II
Nurer Uğurlu
c Atatürk'ün Yazdığı Geometri Kılavuzu
c Atatürk'ün Askerlikle İlgili Kitapları
c Atatürk'ün Askerlikle İlgili Çeviri Kitapları
George Duhamel
c Yeni Türkiye Bir Batı Devleti
Prof. Dr. Suna Kili
c Atatürk Devrimi–Bir Çağdaşlaşma Modeli
Reşit Ülker
c Atatürk'ün Bursa Nutku
Berthe Georges–Gaulis
c Kurtuluş Savaşı Sırasında Türk Milliyetçiliği
Ord. Prof. Enver Ziya Karal
c Tanzimat–ı Hayriye Devri
Liman von Sanders
c Türkiye'de Beş Yıl I–II–III
Arnold J. Toynbee
c Türkiye I–II–III – Bir Devletin Yeniden Doğuşu
İlhami Bekir
c Altın Destan Mustafa Kemal Atatürk I–II
Prof. Dr. Mahmut Âdem

c Atatürkçü Düşünce Işığında Eğitim Politikamız

John Grew

c İlk ABD Büyükelçisinin Türkiye Hatıraları – Atatürk ve İnönü Dagobert von Mikusch

c Avrupa ile Asya Arasındaki Adam (Gazi Mustafa Kemal) I–II–III–IV Prof. Dr. Erol Manisalı

c Dünden Bugüne Kıbrıs

Mustafa Baydar

c Atatürk'le Konuşmalar

Kaynak:

<http://ekitap.kolayweb.com/>

ekitap@kolaymail.com